

ଗତବର୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଖାଲରେ କେବଳ ବର୍ଷାପାଣି କିଛିତ ଯମା ହୋଇଥିବାରୁ ତାହା ନେବାପାଇଁ ପ୍ରଜାମାନେ କରୁଲିପୁତ କରିଥିଲେ ଓ ଏବର୍ଷ ପ୍ରଥମରୁ ବରାବର ପୁପାଳକ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦଶହର ସମୟରେ ସପ୍ତାହ ମାତ୍ର ମେଘର ଦର୍ଶନ ନ ହେବାରୁ ସ୍ଥାନ ସ୍ଥାନରେ ଚାଷିମାନେ ବଳକୁ ପାଣି ବୋହୁବାରେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ ଓ ପଦ୍ମପୁର ଓ ତନ୍ମୁ କଟକର୍ତ୍ତା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାଦଳ କୁମ୍ଭୀନରଖାଲରୁ ପାଣିନେବା ସକାଶେ ଦୁଇ ଏକ ଦିନରେ ପ୍ରାୟ ଏକ ସହସ୍ର କରୁଲିପୁତ କଲେ ମାତ୍ର ରାଣରଜ୍ଜ ଇଚ୍ଛାରୁ କୁମ୍ଭୀର ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ବର୍ଷା ଏମନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ହେଲ ଯେ ଏ ଫସଲ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କରୁଲିପୁତ ମାତ୍ର ସାର ହେଲ, ଫଳତଃ ଯେବେ ବର୍ଷାକାଳରେ ଖାଲର ଜଳ ପ୍ରତି ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଏପ୍ରକାର ଆଗ୍ରହ ତେବେ ଶୀତ ଓ ଶ୍ରୀଷ୍ଠ ରତ୍ନରେ ଯେ ସେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହୃଦ ନୂତନ ଫସଲ ସକାଶେ ଜଳ ନେବେ ଏଥିରେ ସତେହ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ମନେ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଫସଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସକାଶେ କୁମ୍ଭୀନର ଜଳ ଚାଷିମାନେ ନେବେ ନାହିଁ, ବୋଧକରୁଁ ସେମାନେ ଏଥର ଉକ୍ତ ଭୀମ ତ୍ୟାଗ କରିବେ । ଓ କୁମ୍ଭୀନର କର୍ମରେ ଅବଶ୍ୟ ସୁଫଳ ହେବାର ଜ୍ଞାନ କରିବେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ

ସେତେଟିଏ ଅବଶ୍ରେଟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବର୍ଣ୍ଣର ଯେନେଗଲଙ୍କ ନିକଟକୁ ତଳ-ଲେଖିତ ଚର୍ଚ୍ଚା ତାର ଡାକଯୋଗେ ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ନଦୀବନ୍ଧି ହେତୁ ଭାରି ବିପଦ ପଡ଼ିଥିବାର ପ୍ରଭୁର ହୋଇଅଛୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ତହସିଲରୁ ବିନା ଓଜର ଟଙ୍କା ଦାନକର ଓ ବିପଦର ଗତି ଓ ନିବାରଣର ଆଶା କି ରୂପ ଅଛୁ ଶୀଘ୍ର ଗପୋଟକର । ବିଲତର ସେତେଟିଏ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଶ୍ରବଣ ମାତ୍ରକେ ଏତାଦୃଶ୍ୟ ବଦାନ୍ୟତା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅସମ୍ଭବ କର୍ମରୂପମାନେ ବର୍ଷା-ବଧକାଳ ଆତ୍ମର ଯତ୍ନଶା ଦେଖୁଁ ଦେଖୁଁ କେତେବେଳେ କହନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପ ତଳୁଅଛୁ । ଅନ୍ୟବେଳେ କୁହନ୍ତି ଟଙ୍କା ଦରକାର ନାହିଁ ଓ କେତେବେଳେ ଦେଶରେ ଅନେକ ଧାନ ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସକରି ଚାଉଳ ପଠାଇବା ବିଷୟରେ ବୋର୍ଡ଼କୁ ବାରଣ କରନ୍ତି ।

ବଙ୍ଗଳା ଦ୍ୱତାରେ ବୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୋଟରେ ଟ୩୦୭୨୯୭ ଜା ଆୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଦୁର୍ଗି ଚାଉଳ ଶରଦ କରି କେବଳ ଓଡ଼ିଶାକୁ ପଠାଇବା କାରଣ ଟ୩୦୦୦୦ ଜା ଦାଦନ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା—

ବାଲେଶ୍ୱର	ଟ ୧୨୭୦୦୦
କଟକ	ଟ ୧୨୪୦୦୦
ପୁରୀ	ଟ ୫୦୦୦୦

ବୋମ୍ବାଇ ହତାର ବିଷୟ (ଅର୍ଥାତ ଲଟ ପାଢ଼ି) କଲିକତାର ବିଷୟ କର୍ମରେ
ଏକଟିଂ ସ୍ୱରୂପ ନିମ୍ନକୁ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଉଚ୍ଚରେସନ କୁମ୍ଭାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବା କେନ୍ଦ୍ରସପତ୍ତା ଖାଲ ଓ
ବରୁପା ମୁହଁ ଠାରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ଖାଲ ଉପରେ ଆସନ୍ତା ଜନଓଗ
ମାସଠାରୁ ସନ ୧୮୭୪ ମସିହା କେନାଲ ଆଇନ ପ୍ରଚଳ ହେବନ ଓ ଉକ୍ତ ଆଇନର
ଦତ୍ତଚାନ୍ଦ୍ରପାରେ ସେ ସମସ୍ତ ଖାଲ ମଧ୍ୟରେ ରମନାଗମନ କରୁଥିବା ନୌକା ଓ
ତନ୍ମଧ୍ୟସ୍ଥିତ ରାହାଗିରଙ୍କ ଉପରେ ମାସୁଲ ଲାଗିବ । କେନ୍ଦ୍ରସପତ୍ତା ଖାଲରେ ନୌକାର
ବୋହେଇ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତି ରକମ ମହଣକୁ ଟ ୦.୫ ଓ ପଥକ ଯାନାୟତର
ନୌକାରେ ଲେକପ୍ରତି ଏକ ମାଇଲକୁ ଏକ ପାହୁଲର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଅଥବା ୨୪
ଜୋଶରେ ଏକଅଣା ହସାବରେ ମାସୁଲ ନିଆଯିବ । ଉଭୟ ପ୍ରକାର ମାସୁଲ
ନୌକାର ମାଲିକଠାରୁ ଆଦାୟ ହେବ । ବ୍ରାହ୍ମଣୀର ବଡ଼ଖାଲରେ ମ ୧୦୦ ହଣକୁ
ଟ ୦.୮ ଅଣା ହସାବରେ ମାସୁଲ ଆଦାୟ ହେବ ।

। ପ୍ର । ଅଶୁରେଶ୍ୱର । ମୌ । ଦକ୍ଷିଣପଦାରେ କୌଣସି ଦୁରସ୍ତା ଜଣେ
ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଖୁର ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରାଣରୁ ବଧ କରିଅଛି । ପୁଲିସ
ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଧୂତ ନହେବାରୁ କଟକର ମେଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ସାହେବ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଦୁରସ୍ତାକୁ ସେ କେହି ଗିରଫାର କରି କି କରାଇ ଦେବ
ତାହାକୁ ଟ ୫୦୦୦ଙ୍କା ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ ।

ଲଟବନ୍ଦୀ କସ୍ତ ବନ୍ଦ କଲିଉ ଗୁରୁ ବଗାଲ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଜିଲ୍ଲା ହାଇମଙ୍କଠାରୁ
କୈଫିଅତ ତଲବ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଶସ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟାପ୍ୟ ହେବାରେ ଗୁଣିମାନଙ୍କୁ କେଉଁ
ପରଗଣାରେ କିପରି ବାଧୁଅଛି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଲଟବନ୍ଦୀ ସ୍ଥଳତକୁ
କେହି ରାଜସ୍ୱ ମାଟ ଜ୍ଞାନ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଦ୍ୟପି ବାସ୍ତବରେ ଗୁଣିଙ୍କୁ ବିଶେଷ
କଷ୍ଟ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖାଯିବ ତେବେ କରାସ୍ତ ମାଟ ହେବ । ନତେରୁ ଶିତକାଳର
ଫସଲ କଟାଗଲ୍ଲ ଉତ୍ତରୁ ଲଟବନ୍ଦୀ ହେବ ।

ଗତ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ତା ୧୦ ଶଖ ବେଳ ଦକ୍ଷିଣା ସମୟରେ ସେଗୋ-
ସ୍ତ୍ରୀରେ ଅତି ବେଗରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହୋଇଥିଲା ଉକ୍ତ ଭୂମିକମ୍ପରେ ତହସିଲ ଗୁହାଡ଼

ଅନେକ ଭୂମିପତ୍ର ବିପ୍ଳବ ପୋଷିତ ପଣ ନାଶ ହୋଇ ଅଛି । ଏଡୁକେସନ୍ ରେଜେଟର ଲେଖିବା ମୁତାବକ ପେଟୋଗାୟାରର ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଲୋକମାନେ ଏପକାର ଭୂମିକା କେତେ ଦେଖି ନଥିଲେ ।

ଗୋଦାଟି ଆସାମରୁ ସମ୍ଭାବ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ଯେ ସେଠାରେ ପ୍ରଚୁର ସୈନ୍ୟାସୂତ୍ରି ହୋଇଅଛି ।

ଏଡୁକେସନ୍ ରେଜେଟର ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ତାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବିଷୟ ନିର୍ମୂଳକ ଭାବରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ମନୁଷ୍ୟ ଆଲପୁର ସେଣ୍ଟିଆନରେ ସପୋର୍ଟ ଦୁଅନ୍ତି ଦୁଇକଣ ଧୀ ଦୂରୀକରଣ ଥିବା ଦାୟ ଆମଦାନି କରୁଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଏ ବର୍ଷ ମିଆଦ ହୋଇଅଛି ଆଉ ଲୋକମାନେ ଦାସ ନୟ କରତା ଅପରାଧରେ ଦଣ୍ଡପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଇଉରୋପରୁ କାର ବେର ଆସି ଅଛି ଯେ ଲଣ୍ଡନର ଲର୍ଡ ମେୟର କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିଷୟରେ କାର୍ତ୍ତ ଅନୁପଚାନ ନିର୍ମୂଳକ ଯେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ନୟକ କରିଅଛନ୍ତି । ଲର୍ଡ ମେୟର ବୋର୍ଡ଼ର ସଙ୍ଗେ କାହାଙ୍କର ମାନ୍ୟତା ହୋଇଅଛି । ନେନବୋର୍ଡ଼ ପାହେବ କହଲେ ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପାଇଁ ଆଉ ଅଧିକ ସାହାଯ୍ୟ ଦାନର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ରୂପ ଫଣ୍ଡ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରକାଶେ ତାହା ସଫଳ ହେବ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଥିର ବିବେଚନା କରୁଅଛୁ ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ପ୍ରକୃତ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କଣ୍ଠିୟା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବିଲଭକୁ ଲେଖିନାହାନ୍ତି ତାହା ନ ହେଲେ ଯେ ସ୍ଥଳେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ହୋଇ ନଥିବାର ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ସ୍ଥଳେ ଭାରତବର୍ଷର ମେଡିକାଲ କି ଟଙ୍କା ପ୍ରୟୋଜନ ନଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତ କରିନ୍ତେ ?

ବଙ୍ଗଳାର ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ପାହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦାଲିଲିଂରୁ କଲିକତାକୁ ଫେରି ଆସିଥିବେ । ଉଚ୍ଚସମ୍ପାଦକ କହୁବା ଅନୁସାରେ ଗତ ମାସ ତା ୨୨ ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚସମ୍ପାଦକ ଦାଲିଲିଂ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇ ଅଛୁଁ ଯେ କଲିକତାର ବିଷୟ ପଦ୍ମାବତୀରେ ପତ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାରୁ କି ପ୍ରକାରେ ଘଟଣା ହେଲା ଏ ବିଷୟ ଅନୁପଚାନ କରିବା ନିର୍ମୂଳକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି ?

ନୂତନ ଗୃହଲ କଟକ ସହରକୁ ଆସିବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର ଅଦ୍ୟାପି ଗୃହର କିଛିମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନାହିଁ । ବରଂ କିଛି ଉପରକୁ

ଯାଉଥିବୁ । ସରକାରୀ ଗୃହଳ ଦଶହରା ପୂର୍ବଧାନୁଆ ଟଙ୍କାକୁ ଦଶହର ଓ ସବୁ ଟଙ୍କାକୁ ସାତହର ବନ୍ଦି ଦେଉଥିଲା ଦଳକୁଦଳ ଅଧିକ କି ଦୁଅନ୍ତା ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ଧାନୁଆ ଆଠହରରୁ ଛଅହର ବନ୍ଦି ହେଉଥିବୁ । ସରକାର ଭଉଁ ବେଶୀ କଣିକାରୁ ଦେଶୀୟ ମହାଜନମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୃହଳ କମିକରିବାର ଉପଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଦାପାବଳୀ ଅମାବାସ୍ୟା ଉପସ୍ଥିତ । ରାଶୁର ନକରୁଁ ସଦ୍ୟର୍ଥ ଏ ସମୟ ଗତବର୍ଷପରି ଭୟାନକ ହୋଇ ଉଠଇ ତାହାହେଲେ ନଷ୍ଟ ହାକିମଙ୍କ ଅବସ୍ଥାର ସେଥିର କାରଣ ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଯାହାହେଉ ସରକାରକୁ ଉଚିତ ଯେ ଏ ସମୟରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହଦେବା କାରଣ ଶସ୍ତ୍ରା ଭିତରେ ବନ୍ଦି କରନ୍ତୁ । ଫସଲ କଟାହେବା ସମୟରେ ଯେବେ ସରକାର ଅଧିକ ଦର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତେବେ ଗୃହିମାନଙ୍କୁ ଶସ୍ୟ ଶସ୍ତ୍ରା କରିବା ସକାଶେ କେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବ ?

ବାଲେଶ୍ଵରର ଜଣେ ସଂବାଦ ଦାତା ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭୀନ ହୋଇଅଛି । ଏହି କୁମ୍ଭୀନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳ ଭାଷାରେ ଯେତେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରାଚୀନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ତାହା ସମୁଦାୟ ଫମଶା ପ୍ରକାଶ କରିବେ । ଏହି କୁମ୍ଭୀନ ଡି. ପି. ଦାସ ଏବଂ କୁମ୍ଭୀନ । ଏହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ନିମନ୍ତେ “ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଉନ୍ନତି ବିଧାୟନାଦାନକ ସମାଜ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି ।

ଏ ଜିଲାର ପ୍ରଧାନ ଜମିଦାର ୯ ରାଧାଶ୍ୟାମ ଦାଶଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରାମନାଗପୁଣ ଦାସ ଓ ରାଧାରମଣ ଦାସ ଅତିଶୟ ଉତ୍ସାହ ଲୋକ ସମ୍ପ୍ରଦ ଏମାନେ ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଗୋଟିଏ ଗୁପାୟନ୍ତ ଆଣିବାକୁ ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି । କିହେବ ପରେ ଜଣାଇବ ।

ଗତ କାଳରେ ଜଣେ କନଷ୍ଟବଲ ଓ ଜଣେ ମେହେତର ଗୋଟିଏ ଜୀବିତ କଙ୍ଗାଳକୁ ନଦୀତଟ ପକାଇ ଦେଲେ ସେ ଶବ୍ଦ କରି ରୋଦନ କରିବାରୁ କେତେକକଣ ଲୋକଙ୍କ ନାବିକ ତାହାକୁ ଉଠାଇ ପୁଲିସରେ ଦେଲେ । ନେଟିବ ତାଙ୍କର ବାବୁ ସାହିଫିକେଟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଚିକିତ୍ସା କଲେ ଏ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ପୁଲିସ ସୁପରିଟେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ସାଦେବ ସହାନ କରୁଅଛନ୍ତି କି ହେବ ପରେ ଜଣାଇବ । କିନ୍ତୁ କନଷ୍ଟବଲ ଓ ମେହେତର କେହି ଦରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ କି ତାହା କିଛି ଜଣାଯାଏ ନାହିଁ ।

ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନର ଅନ୍ୟ ଏକ ପଦ ପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯଥା—ଗଙ୍ଗାଧରବାବୁ କଦପସୁ ମେମ୍ବର ମହାଶୟଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତରେ ସନ ୧୮୭୫ ସାଲରେ ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିଲା ସେହି ପରୀକ୍ଷାର ପାରିତୋଷକ ଦାନ ନିମନ୍ତେ ସେ (ଗଙ୍ଗାଧରବାବୁ) ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିବାର ଗତ ସୋମବାର ଅପରାହ୍ଣେ ବାଳକମାନେ ପାରିତୋଷକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏହି ପାରିତୋଷକ ସମସାରେହେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଂରାଜୀ

ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହୋଇଥିଲା । ମେସ୍ଟର, ଡାକ୍ତର ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ସାହେବ ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଶ୍ୟାମନନ୍ଦ ଦେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ରାୟ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମଉଲବି ମହମ୍ମଦ ଅବଦୁଲମିଆଁ ପ୍ରଭୃତି କତିପୟ ସମ୍ମାନ ଉତ୍ତମେକ ଆଦୃତ ହୋଇଥିଲେ । ମେସ୍ଟର ସାହେବ ପଞ୍ଚମତ ଆସନ ଗୃହଣପୂର୍ବକ ଅତିଶୟ ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏବଂ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ହିତୋପଦେଶ ଗର୍ଭ ଗୋଟିଏ ବକୃତା କଲେ । ଜଗନ୍ନାଥନ ବାବୁ ତହିଁର ଅର୍ଥ ବଙ୍ଗ ଭାଷାରେ ଗୁପ୍ତମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଲେ । ତତ୍ପରେ ମଉଲବି ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷକରି ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଗୋଟିଏ ବକୃତା କଲେ । ଦୁଇ ବକୃତା ସନ୍ତୋଷଜନକ ଓ ଉତ୍ସାହଦାୟକ । ଆଦୃଶ ମେସ୍ଟର ସାହେବ ବାଲକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ଧୂମ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପଣା ଆପଣା ଭଗିନୀ ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଥାଅ କି ନା ତହିଁରେ ତିନୋଟି ବାଲକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଆପଣା ଆପଣା ଭଗିନୀମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାରେ ସାହେବ (ମେସ୍ଟର) ଆଦୃଶ ସମ୍ମୁଖ ହୋଇ ଗୁଣିଟକା ଲେଖାଏଁ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କଲେ । ତତ୍ପରେ ସଭା ଭଙ୍ଗହେଲା । ମହାଶୟ ଗଙ୍ଗାଧରବାବୁ ଏ ବିଷୟରେ ଚେଷ୍ଟାକରି ନଥିଲେ ଏପ୍ରକାର କଦାଚ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା ।

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ସଦାନନ୍ଦ ଦାସ ସାହପୁର	ଟ ୩୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରୁପନାରାୟଣ ରାୟ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା				
ଅଗସ୍ତ୍ୟମାସଠାରୁ	ଟ ୩୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ପଟ୍ଟନାଏକ ସନ ଏକନଅକୃବର				
ମାସଠାରୁ	ଟ ୫୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ହରେକୃଷ୍ଣ ଦାସ କଟକ ସ୍ନ ଏକଅଗସ୍ତ୍ୟଠାରୁ				
ଏକବର୍ଷ	ଟ ୫୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବଳରାମଚନ୍ଦ୍ର ଏକ୍ଷ୍ମାସନ	ଟ ୨୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରଘୁନାଥଚନ୍ଦ୍ର ଏକ୍ଷ୍ମ ଏକବର୍ଷ	ଟ ୫୫
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ହରମୋହନ ପ୍ରିୟ କଟକ ଏକନ୍	ଟ ୫୫
ସାନସାତନ୍ କଟକ	ଟ ୧ ।

ଏହି ଉତ୍କଳ ଦୀର୍ଘିକା ସହର କଟକ ଆଲମଚନ୍ଦ୍ର ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କୁମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରହାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପଞ୍ଚିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ ୧ ଗ ୧୪ ସଂଖ୍ୟା	}	ତା ୧୦ଶ ମାସେ ନବମ୍ବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା । ମୁ । ଦୀପ୍ତିକା କାର୍ତ୍ତିକ ସନ ୧୭୭୪ ସାଲ ଶକବାର	}	ଅଗ୍ନିମ ଦାର୍ଶିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫.୦୦ ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୨.୦୦ ମଫସଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ତାଳ ମାହାପୁଲ ଦ ୧ ଟଙ୍କା
-----------------------	---	---	---	---

ଟ ୩ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଆଗାମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ

ଚିରଦିନ କଦାଚ ସମ୍ପାନରୂପେ ଚଳଇ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟକୁ ଉପରେ ପୁଣ୍ୟ ଓ
 ଦୁଃଖ ଉଭୟ ଅବସ୍ଥା ଭେଗ କରିବାରୁ ହୁଅଇ । ଉତ୍ତର ଜାଣୁ ଜାଣୁ ଆପଣା ସ୍ୱପ୍ନ
 ଜୀବନକୁ କେଣ ଦେବାଲଗି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ପଡ଼ିବ କରିବୁ କି ନାହିଁ ଏକଥା ବିଚାର
 କରିବା ନିଷ୍ଠୁଳ କାରଣ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁରେ ତାହାଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ
 ଲକ୍ଷ୍ୟକରିବାକୁ ସକଳ ସମର୍ଥ ନୁହଇ । ଏହିମାତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଓ ଏହା
 ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦେଉଅଛି ଯେ ସାରତୀୟ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ଏକ ଏକ ପୁଞ୍ଜଳ
 ସାଧୁ ହୁଅଇ ଓ ତାହା ପ୍ରାୟ ହେଲମାତ୍ରକେ ଉତ୍ତରଙ୍କର ଅସୀମ କରୁଣା ଓ
 ବିଶ୍ୱାସୀତର ଅତ୍ୟନ୍ତ କୌଶଳର ପରିଚୟ ପାଇ ଜୀବ ମାତ୍ରକେ ବିସ୍ତାପନ
 ହୁଅନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ଯେ କି ଦେଉ ହୋଇଅଛି ତାହା ବ୍ୟକ୍ତ
 କରିବାକୁ କେହି ସକ୍ଷମ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏ ଦୁଃଖର ଶେଷ ନ ଦେଉଣି ଏଥିର ମଙ୍ଗଳ-
 ସାଧକ ବିଧାନର ଆଦର୍ଶ ଦୁଷ୍ଟିଗୋଚର ଦେଉଅଛି । ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଶେଷ ସମୟରେ
 ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ପଡ଼ିଅଛି କେବଳ ଏହି ପଦ୍ଧତିରୁ ହଠାତ୍ ଅନୁମାନଙ୍କ
 ମନରେ ଏପରି ଦେଉଅଛି ଯେ ଆଗାମୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ଅନୁମାନଙ୍କର କିଛି ଭଲ
 ହୋଇ ପାରିବ । ସତ୍ୟପି ବାସ୍ତବରେ ଦୁଃଖ ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଶିକ୍ଷକ ହୁଅଇ
 ଓ ଦୁଃଖଗ୍ରସ୍ତ ନହେଲେ ଅନୁମାନେ ମୋହ ଖୋରା ପୁଞ୍ଜଳ ଅନୁମାନଙ୍କର ସର୍ଥାସ୍ତ
 ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ନପାରୁଁ ତାହାହେଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବର୍ଷର ଶତ୍ୟ ଦାନ ଯେ ଅନୁମାନଙ୍କ
 ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତରେ ସୁସଫଳ ଯେ ରୂପେ ହୁଅଇ ସେଥିର ଉପାୟ କରିବା ନମନ୍ତେ ବେତାଡ଼ି

ଅଛି । ଏଥିରେ କିଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଏଥିକୁ କେଉଁ ଉପାୟମାନ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ସକଳ ସମୟରେ ନିୟମିତ ପରିମାଣରେ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତାହା ଚିନ୍ତା କରିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ଗୁରୁତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନର ପ୍ରଥମ ସୋପାନ ଏହି ଯେ ପ୍ରଜା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯହିଁରେ ଉନ୍ନତ ହୋଇପାରେ ତାହା କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଶାସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟବସାୟ ଯେ ପରିମାଣରେ ଏହାକୁ ଫଳଦାୟକ ହେବ ସେ ପରିମାଣରେ ଏମାନେ ଫଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଯତ୍ନବାନ ହେବେ ଓ କ୍ଷମେ କୃଷି ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଦର୍ଶୀ ହୋଇ ଅନାୟାସରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣ କରିପାରିବେ । ତେବେ କି ପ୍ରକାରରେ ଏମାନଙ୍କର ଭଲ ଅବସ୍ଥା ହେବ ? ଆତ୍ମମାନେ ବିବେଚନାରେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ତାହା ହେବ ର ସମ୍ଭବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ନହୋଇଅଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ଯାଦୁଶ ମାୟା ହେଲେ ସର୍ବସାଧାରଣ ମଙ୍ଗଳ ହେବ ତାଦୃଶ ମାୟା ହେଉନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଅରେ ମରିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରଇ ଯେ ତାକୁ ଅମୃତ ଦାନ କି ଏତେ ବର୍ଷରେ ମରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ସେ ସଂସାରର ଯାବତ୍ତୁ ବ୍ୟାପାରରେ ନିରୁସ୍ତାହ ହୋଇ ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମମାନ ସାଧନ କରିବାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଚ୍ୟୁତ କରାଇ । ସେହି ରୂପ ଯଦ୍ୟପି କି ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଖଜଣା ନଦେଲେ ଜମିଦାରୀ ରହିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅମୃତ ଦାନ କି ଏତେବର୍ଷ ଉତ୍ତରୁ ଖଜଣା ଦେଲେ ସୁଦ୍ଧା ଯେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଶେଷହେବ ଏକଥା ଜମିଦାରର ମନରେ ଜାଗରତ ରହିଲେ ସେ କଦାଚ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଶେଷ ଯତ୍ନ କରିବ ନାହିଁ । ଜମିଦାରମାନେ ଯଦ୍ୟପି ରଇତଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟାଗ୍ରର କଲ୍ପେ ସେଥିରେ ଏକ କାରଣ ଏହି ଯେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନଥିବାରୁ ରଇତଙ୍କଠାରେ ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହେନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଏହିମାତ୍ର ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଯେ ଯେତେକାଳ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଜମିଦାରୀ ଅଛି ସେକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁପେ ହେଉ ଅଧିକ ଲାଭ କଲେଇ ଲାଭ ହେଲା । ଉତ୍ତର କାଳରେ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କର ରହିବ କି ନାହିଁ ତାହାର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ତେବେ କାଳକ୍ଷେପଣ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଅନ୍ୟ ଯେ କିଛି କାରଣ ଆଉନା କିମ୍ପା ଏହା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ସତ୍ୟ ଯେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଶେଷ ଦେଖି ଜମିଦାର ଓ ରଇତ-ମାନେ କୃଷି କରିବାରେ ଯତ୍ନ କଲେନାହିଁ । ସେମାନେ ମନେକଲେ ଯେ ଅଧିକ ଜମି ପଡ଼ିଯା ଓ ଜମିର ଉତ୍ପନ୍ନଶକ୍ତି ନିକୃଷ୍ଟ ଦେଖାଇ ପାରିଲେ ତାହାଙ୍କର ଖଜଣା ବୃଦ୍ଧି ହେବନାହିଁ ।

ଏଥକୁ ଇଡ଼, ଦେବତା ତାଙ୍କର ଆଶା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମିତ୍ତ କରୁ ଅଧିକ ଅନୁକୂଳ ହେବାକୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଏ ନିତାରୁଣ କାଳ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ଫଳତଃ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଏ ଏକ ଗୁରୁତର କାଳର ଓ ଅନେକାନ୍ତେ କରଣା କରୁ ଯେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଶାସନ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ, ଚରଣାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ନହେଲେ ଦେଶର ନିତାର ମଙ୍ଗଳ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଓ ସରକାର ପୁରସ୍କାର ପୁଞ୍ଜ ଏ ନିମିତ୍ତ କଲେ ଅବଳମୂଳରେ ଯେଥର ଫଳ ଦେଖାଯିବ ପ୍ରଥମେ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ଦସିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଡେପରେ ଆଉ ଆଉ ବିଷୟରେ ମନଲଗ୍ନ ହେବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗରର ଚେର ଗାଡ଼ ରୂପେ ଭୂମିକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କି ତାହାର ଶାଖା ସଂସାଧା ଓ ମଲ୍ଲବାଦ ବସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବ କି ତହିଁରୁ କିଛି ଫଳ ସଂସ୍ତ ହେବ ? ଯଦ୍ୱାଦେବ ଅନେକାନ୍ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ସହଚ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଅଛି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡରେ ଓଡ଼ିଶା ଚରକାଳ ସକାଶେ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ହେବାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । କଲିକତାର ସମ୍ବାଦପତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ଏଥର ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଅଛି ହିନ୍ଦୁ ପେଟି ଅର୍ଥରୁ ଅବନତ ହେଲୁ ଯେ ବୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ଧୁ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଚରକାଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବା ମାତ୍ରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିବାର ଜଣେ ସମ୍ବାଦକ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ବୋର୍ଡ଼ର ଜଣେ ମେମ୍ବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୋଟ ସାହେବ ସାଧାରଣ ରୂପେ ଏଥର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ ମେମ୍ବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସାକ ସାହେବ ତହିଁରୁ କେଳେକ ଶସ୍ତାଗତ ନର୍ଣ୍ଣନା କରି ଅଛନ୍ତି ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ମିୟାଦ ଶେଷଠାରୁ ଚରକାଳୀନ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହେବ । ଏ କଳେ ଚସ୍ତରେ ପାବକ ଯମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ କେବଳ ଗତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କାଗଜରେ କୃଷି ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଯେ ନିମିତ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ସେଥି ଉପରେ ପୁରା ଜମା ଧରଣିର ଓ ନିମିତ୍ତାରର ମାଲିକାନା ସଙ୍ଗରେ ମୋ ଫସଲ ଯମା ଉପରେ ଶତକଡ଼ା ୪୦ ହଜ୍ଜା ଲେଖାଏ ଦିଅଯିବ । ସମସ୍ତ ବର ନିମିତ୍ତ ଓ ମରମତ କରିବା ଖର୍ଚ୍ଚା ନିମିତ୍ତାରକୁ ସହବାକୁ ହେବ ଓ ବରନିମିତ୍ତ କି ମରମତ ଦୋଷରୁ ଯେଉଁନର୍ଷି ଧୋଇ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶସ୍ୟ ହାନି ହୁଅଇ କେବଳ ସେହବର୍ଷ ସରକାର ରାଜସ୍ୱରୁ ଉପଧୁଁକ ମିକ୍ଷା ଦେବେ । ନିମିତ୍ତାରର ଅଧିନସ୍ତ ହକିୟତମାନ ଯେ ରୂପ ଚଳିତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତରେ ନିରୂପିତ ହୋଇଅଛି ସେଫପରି ଅବ ଓ ସନ ୧୮୫୯ ମସିହାର ଦଶ ଆଇନ ଅନୁସାର ଯୋତ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ରସ୍ତର ଅବସ୍ଥା ପରି ଆନ ରସ୍ତର ଅବସ୍ଥା ହେବ କେବଳ ଉକ୍ତ ଆଇନ ଅନୁସାରେ କରି ବଢ଼ାଇବାର ଯେ ଅଧିକାର ଅଛି ଏପ୍ରକାର ରସ୍ତର ଉପରେ ସେଥିରେ କିଛି ନ୍ୟୁନାଧିକ ବିଧାନ ହେବ ।

ଏ ନିୟମାନ କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକାଶ ହେବ ତାହା ନିମିତ୍ତାରମାନେ ସ୍ୱୟଂ ବିବେଚନା କରି ତାହାଙ୍କର ଯାହା ଏ ବିଷୟରେ ବକ୍ତବ୍ୟ ଓ ଯାହା ଏ ବିଷୟରେ

ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖି ଏ ଦରଖାସ୍ତ ବୋର୍ଡ଼କୁ ସେରଣ
 କରନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଜାଳକ୍ଷେପଣ କରିବାର ଅନାବଶ୍ୟକ କାରଣ ଏପରି ମୁଦୋଳ
 ପୁନଶ୍ଚ ଶୀଘ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଆମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାର୍ଥେ ଆଗତ କରୁଅଛୁ ଯେ ଯେମନ୍ତ କି ଗୋଟର ଜମି ଉପରେ
 ଜମିଦାର କଦାଚ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ନପାରନ୍ତୁ ଓ ମୌଜାର ନିବାସୀଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ
 ମତେ ତାହା ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ଯେ ରୂପେ ତାଙ୍କ ଅର୍ଥଦଣ୍ଡ ଦେବାକୁ ହେବ ଏଥିର
 କିଛି ସର୍ତ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କ କରୁଲିପିରେ ଲେଖାଯିବାର ଆଜ୍ଞା ହେବ । ଏ ଦେଶରେ
 ଗୋରୁ ବଳରେ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅଇ ଅତିଏବ ଗୋରୁକୁଲର ରକ୍ଷା କରିବା ଯେ
 ସମସ୍ତାଧାରଣର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଙ୍ଗଳକାଞ୍ଚ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନ ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର ଅନେକ
 ଜମିଦାର ତାହା ଜ୍ଞାନ ନକରି ଅଳ୍ପ କରି ଲୋଭରେ ଏପ୍ରକାର ଜମି ରକ୍ଷାକୁ
 କୃଷିପାର୍ତ୍ତ ପଟ୍ଟା ଦିଅନ୍ତି ।

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସରକାରରୁ କି ରୂପ ସାହାଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି

ଆମ୍ଭେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବ ବ୍ୟକ୍ତି କରିଥିଲୁ ଯେ ସାହାଯ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ବର୍ଣ୍ଣନ
 କରିବୁଁ ମାତ୍ର ଅବକାଶାଗ୍ରବରୁ ଆରମ୍ଭଯିବ ତାହା କରିବାକୁ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲୁ ।
 ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର କଲିକତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ଣ୍ଣିଲ ପ୍ରାଦେଶିକ ପକ୍ଷରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେ ରୂପ
 ଶର୍କର କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରୁ ଅନେକ ଲୋକର ଏହି ଭ୍ରମ ହୋଇଅଛି ଯେ ଲାହାଙ୍କ
 ଅନୁପସ୍ତୁତାରୁ ସାହାଯ୍ୟ ଜମି ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ।
 ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ନୁହଇ କର୍ଣ୍ଣିଲ ପ୍ରାଦେଶିକର ଯେ ଏଥିରେ କିଛି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ
 ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ କହୁନାହୁଁ ମାତ୍ର ଯାବତୀୟ ସ୍ଥାନୀୟ ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ
 ବିଚରଣ କର୍ତ୍ତା ମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଅଧିକରେ ଅତୁରଦର୍ଶିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ଓ
 ଅସମ୍ଭବ କେତେକ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ ରେବନ୍ତୁ ହାକିମମାନେ କିୟ-
 ଦଂଶରେ ଭ୍ରମ ତତ୍ତ୍ଵରେ ପଡ଼ିତ ହୋଇଥିଲେ ଏଥିର ବାହୁଲ୍ୟମେ ବର୍ଣ୍ଣନା
 କରୁଅଛୁ । ଗତବର୍ଷ ଅକ୍ଟବର ମାସ ୨୯ ତାରିଖରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ପ୍ରଥମ ସଙ୍କେତ
 ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ନଗରବାସୀ ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ ଯେ ଦେଶରେ ପ୍ରଚୁର ଶସ୍ୟ
 ଅଛି ମାତ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଲାଭଶାରେ ଅନର୍ଥ କାତ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ
 ସମୟରେ ବୃନ୍ଦାବନ ମାରୁଆଡ଼ ଆପଣାର କିଣ୍ଡିପୁଟ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତ ବୃତ୍ତଲ ମହା-
 ଆଡ଼ମ୍ବରରେ ୯୨ ସେର ଭାଉରେ ବିକ୍ରି କଲେ ହାକିମ ଓ ଭଦ୍ରଲୋକମାନେ
 ସମସ୍ତେ ଉପସ୍ତୁତ କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ ଓ ସେହିକଥା ଅବଲମ୍ବନ କରି

କମିସ୍ନର ସାହେବ ବୋର୍ଡ଼ରୁ ଲୋକସାଧନେ ଲଦାଗର ନହେବାର ଆଜ୍ଞା ଅଣାଇଲେ । ଅନାବୃତ୍ତରୁ ବିସ୍ତର ଯଦି ହୋଇଥିବାର ସମସ୍ତେ ଜାଣି କାଣ୍ଡ ଏହି କନରବ କଲେ ସେ ଅମୂଳ ଚୌଧୁରୀ ଦୁଇବର୍ଷ ଅମୂଳ ସାନରୀ ଏକବର୍ଷ କି ଅମୂଳ ଗୁନା ତିନି ବର୍ଷ ଏକାକେ ଦେଶରକ୍ଷା କରିପାରିନ୍ତି । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଯେବେ କି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମନ ସାହେବ ସାବକ କଲଟର ମଫସଲ ଗସ୍ତକୁ ଗଲେ ତେତେବେଳେ ସେ ମୋଟମୁଲ ଦର୍ଶନ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫସଲର ଯଥାର୍ଥ ଅବସ୍ଥା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଜ୍ଞାତସାଗରେ ଆଣିବାକୁ କିଛି ଶିଯୋଚ କଲେ ନାହିଁ । ତାହା ହୋଇଥିଲେ ସରକାର ଅବଶ୍ୟ ସାବଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତେ । ତୃତୀୟରେ କମିସ୍ନର ସାହେବ ବାଲେଶ୍ଵର ଗଡ଼ଜାତ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନମାନ ଭ୍ରମଣ କରି ଲୋକଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ଆଦ୍ୟକାଣ୍ଡ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରେ ଦେଖି ତାହା ଅବହେଳା କଲେ ଓ କେବଳ କମିସ୍ନରଙ୍କୁ ଚାଲି ଚାଲି କରିବାକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ଅନୁରୋଧ କରି ଯାନ୍ତି ରହିଲେ । ଚତୁର୍ଥରେ ଯେତେବେଳେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଏ ଦେଶକୁ ଆଗମନ କଲେ ସେ ସମୟରେ ଧନ-ଠାରୁ ଦରିଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଜା ଅକାଳର କଥା ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅନବରତ ଗୁହାରି କରିବାରୁ ଉକ୍ତ ମହୋଦୟ ସେକଥାରେ ଭ୍ରମଣେ ନକରି କେବଳ ପରେଟ ଚୋପ ଦରବାର ଇତ୍ୟାଦି ତମାସା ଦେଖାଇ ଜନମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଗଲେ ଓ ଦରବାରରେ ଅକାଳ ବିଷୟରେ ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସମୟଙ୍କ ମନରେ ଥିବ ଫଳତଃ ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସେ ଆପଣା ଗୁରୁ ଯେ ବୁଝିବ ଚିହ୍ନ କି ଦେଖାନ୍ତେ ନା ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମର ଭାବୀ ହୋଇ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ।

ଅତଏବ ସମସ୍ତ ସରକାର କର୍ମଗୁଣ୍ଠମାନେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ତାହାକୁ ଆସ୍ଥା ନକରବାରୁ ସମସ୍ତେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମରେ ଭକ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆତ୍ମସମାଦେ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟତ ହେଉଅଛୁ । ଏହିମତେ ଅଳ୍ପ ବଚ ମାତ୍ର-ଠାରୁ ଅପେକ୍ଷା ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗତ ହେଲା । ସହରରେ ନିମ୍ନେ ଶସ୍ୟର ଭାଉ ବଢ଼ିଲା ଓ ମୋଟମୁଲରୁ ସମସ୍ତ ଶସ୍ୟ ଝାଡ଼ାହୁଡ଼ ହୋଇ ଶକ୍ତି ନିମିତ୍ତ ସହରକୁ ଆସିବାରୁ ନିମ୍ନେ ଦେଶ ଶସ୍ୟଶୂନ୍ୟ ହେଲା ଓ ଲୋକମାନେ ଏକ ଏକ ହୋଇ ଅନାହାରରେ ସମନଭବନକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ତତ୍ରାତ ସରକାରୀ କର୍ମଗୁଣ୍ଠମାନେ ନିତ୍ରୀରେ ପ୍ରଚାର ଶସ୍ୟର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏଥକୁ ମଇମାତ୍ର ପ୍ରାନ୍ତ ଭାଗରେ ଯେତେବେଳେ ଚାଲି ଯିବ ସେଠାରେ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଓ ପ୍ରାଚୀର ସକଳ ଆଶାଭରପା ବିଫଳ ହେଲା ତେତେବେଳେ ପଲଟନ ସିପାୟମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁଃଖ ସରଦାର ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଜଣାଇବାରୁ ସେମାନେ ରେବନ୍ତୁ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ଚାଲି ଯାଇ ବ୍ୟସ୍ତ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଧମକରେ ତତ୍ଵକ୍ଷଣାତ୍ କଲଟର କମିସ୍ନରଙ୍କୁ ଓ କମିସ୍ନର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଖବର ପଠାଇ ଚାଲି ଯିବାକୁ ଅଶାଭବାର ଉଦ୍ୟମ କଲେ । ଯେବେ ପଲଟନ ଏଠାରେ

ନଥାନ୍ତା ବୋଧ ହୁଅଇ ଚାହିଁଲ ଅଣାଇବାର ଉଦ୍ୟମ ଆହୁରି କେତେକାଳ ଅନ୍ତେ ହୋଇଥାନ୍ତା କି ନାହିଁ କୁହାଯାଇ ନପାରେ । ବୋର୍ଡ଼ ପ୍ରାଦେଶିକମାନେ ଏଥିରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ସେମାନେ ବୃଥା ବାଗ୍‌ବିତଣ୍ଡା ସୃଜନା କରି କେତେକ ଦିନ ଚାହିଁଲ ପଠାଇପାରେ ବାଧା ଦେଲେ ।

ଯାହା ହେଉ ଜୁନମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ ଦୁଇ ଜାହାଜ ଚାହିଁଲ ବନ୍ଦର ଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲା ମାତ୍ର ତାହା କଟକ ଓ ମଫସଲରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରବେଶ ହେଉ ହେଉ ପ୍ରାୟ ଦେଉ କି ଦୁଇମାସ ବିଳମ୍ବ ହେଲା ଓ ଏହି ସମୟରେ ଦେଶର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଅନାହାରରେ ନାଶ ହେଲେ । ଚାହିଁଲ ଉତ୍ତରୀଣ ଓ ଚାହିଁଲ ବାରେ ଯେ ବିଳମ୍ବ ହେଲା ସେଥିରେ ଯେବେ କର୍ମରୁଣ୍ଡ ଦୋଷ ନାହିଁ କାରଣ ତାହାର ସଜିଲ ପୂର୍ବରେ ଏ ଜିଲ୍ଲାରେ ନଥିଲା ମାତ୍ର କର୍ମରୁଣ୍ଡ ଯାହାକି ଯେବେ ବନ୍ଦରଠାରେ ଅଧିକାଂଶ ଚାହିଁଲ ବନ୍ଦି କରିଦେଇ ଥାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ମହାଜନମାନେ ଆପେ ନାନା ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ ଓ ସରକାର ତହକରା କି ଚାହିଁଲେ ପଡ଼ନ୍ତେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ତାହା କରିବାର ତ ଯତ୍ନ ନଥିଲା । କାରଣ ଯେ ରୂପେ ସ୍ଥାନୀୟ ମହାଜନମାନେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଚାର ଶକ୍ତି ଥିବାର ଭ୍ରମରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ଏତେବେଳେ ଜିଲ୍ଲାର ଯଥାର୍ଥ ଅଭାବ ଜାଣି ନପାରି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ ଚାହିଁଲ ଅଣାଇବାରୁ ଜାହାଜକୁ ଭଲରୂପେ ଚାହିଁଲ ଦେଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ ଓ ବୃଥାରେ ସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର ବିଶେଷ ଅପବ୍ୟୟ କଲେ । ସେମାନେ ମନେକଲେ ଯେ ଅଧିକ ଚାହିଁଲ ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଲେ ସେମାନେ ବ୍ୟତ୍ୟୟ ଲାଭପାଇଁ ଯମା ରଖିବେ । ମାତ୍ର ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ ଯେ * ସେବେଳେ କେତେ ଚାହିଁଲ ଜଣିବାର ଲୋକଙ୍କର ବଳ ଅଛି । ଯେବେ ଜିଲ୍ଲାର ଦରକାର ଅନୁସାରେ ଚାହିଁଲ ଆର୍ଥିକ ବନ୍ଦରଠାରେ ମହାଜନଙ୍କୁ ବନ୍ଦି ହୋଇଥାନ୍ତା ଓ ସରକାର ତତ୍ପରୁ ସଦର ଓ ସର୍ବଜନମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ ଗୋଦାମ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ ଚାହିଁଲ ଅଣାଇବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେକନଲ ପ୍ରାଦେଶିକ କେବଳ ଚାହିଁଲ କର୍ମରେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧିକାରୀ ମଫସଲ ଦୃଷ୍ଟି ନକରି କୋଠିଭିତରୁ ଯେ ଆନୁମାନିକ ଇଷ୍ଟମିଟ ବୋର୍ଡ଼କୁ ପଠାଇଲେ ସେଥିରେ ଦେଶର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ମୋଚନ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଏହି ହେତୁରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଏକ ହାକିମ ଏକ ଏକ ସ୍ଥାନପାଇଁ ଚାହିଁଲ ଭଲବ କରୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉନାହାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେକନଲ ପ୍ରାଦେଶିକ କଟକଜିଲ୍ଲା ସକାଶେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୁଇଲକ୍ଷ ମହଣ ଚାହିଁଲ ଇଷ୍ଟମିଟ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ବୋର୍ଡ଼ ଜୁନମାସ ଠାରୁ ଏମାସ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପଠାଇବାର ସଜିଲ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଏଥିକୁ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଦଖଲକ୍ଷ ଛାନ କଲେ ଏକ ଜଣକୁ ଆଠପେର ଲେଖାଏଁ ପଡ଼ୁଅଛି । ଏହି ଆଠ ପେରରେ ସେମାନେ ୭ ମାସ କାଳ ପ୍ରତିପାଳଣ ଦେବେ । ଏଥିରେ ସେ ଗୁରୁଲ ଗୋଦାମରେ ଲୋକମାନେ ପ୍ରହାର ନ ମାନ ଠେଲ ଠେଲ ନଗିବେ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ଅନାଦାରରେ ମଗବେ ଏ ବିଷୟରେ କସଦେହ ଅଛି । ଦ୍ଵାଣ୍ଡିରେ ଭାତ ବହୁତ ଥିଲେ ସମସ୍ତେ ପରିବେଷନ କରିପାରନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ଭାତ ବହୁ କିଛିମୁକ୍ତ ବାଣ୍ଟିବାର କର୍ମ ଏ ଜିଲ୍ଲାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ୁଅଛି । ଏ କର୍ମ କେତେ କଠିନ ତାହା ସେହିମାନେ ଜାଣନ୍ତି ସେମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବିଷୟ କରିବେ । ସ୍ଥାନୀୟ ଦ୍ଵାକମାନେ ଯତ୍ନସାରେ କାନ୍ଦି ପରିଶ୍ରମ ଓ ସୁସାର କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ବ୍ୟକ୍ତକରି ଅଛୁ ମାତ୍ର ସେମାନେ କେହି ବିଚକ୍ଷଣତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଚଳିଲା ନାହିଁ । ଇଦାନ ସେ କାର୍ଯ୍ୟର ଗତରେ ସକଳ କଥାର ଶୁଖିଲା ହେଲା ସେଥିରେ କେବଳ ଦ୍ଵାକମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯତ୍ନର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ଗତ ନବମସିନିରେ ଶେଷ ଧୋଇବ କାରଣ ଓ ଉତ୍ତର ନାଳକୁ ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନିବାରଣ କରିବାର ଉପାୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏ ପ୍ରଦେଶର କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି । ତଦନୁସାର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିସ୍ନର ସାହେବ ଓ ସୁପ୍ରନ୍ ଟଣ୍ଡି ଇଂଜିନିୟର ସାହେବ ଓ ବାଲି ଖୋଲା ଇଲ୍ଲାନାର ପ୍ରଧାନ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଣ୍ଡଲ ସାହେବ ଏକ କମିଟି ଭୁକ୍ତ ହୋଇ କମିସ୍ନର କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ମାନସ ସେ ଗତ ଧୋଇ କେଉଁ କେଉଁ ପ୍ରଗତରେ ବିପରିମାଣରେ ହୋଇଅଛି ତାହା ତଦନ୍ତ କରିବେ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷୟକୁ ବନ୍ଧନ ସର୍ବଦା ସେ ପ୍ରକାର ଓ ସାହା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ନିର୍ମାଣ ଓ ମରମତ ହେବ ତାହା ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆଦୁର ଆଶା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ମେଜର ଦ୍ଵାଗସ ସାହେବ ମହାନଦୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ରିପୋଟ ପଠାଇଥିଲେ ତାହା କର୍ମରେ ଆର୍ପଣରେ କିନା ତ ହା ତଦାରକ କରି ରିପୋଟ କରିବେ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ନୂତନ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମେଜ୍ ଫରସ୍ତ ସାହେବ ଗତ ମଙ୍ଗଳବାର କଟକ ମୁକାମରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ଗୁରୁବାର ଦିନ କର୍ମରେ ଭ୍ରମ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଓଲଉଠା ଓ ବସନ୍ତ ଶେଷର ସୁନରାଏ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ହୋଇଅଛି ଓ ପଥମକୁ ଶେଷରେ ଏ ସ୍ଥାନର ମେକସ୍ତ୍ରଣ କରେବାର ମହାଫଳିକାରୁ ଜଗମୋହନ ଦତ୍ତ ଅକାଳେ ଜାଳ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଯୋବରା ଇତ୍ୟାଦି ଇରିଗେସନ କୁମ୍ପାନୀର କର୍ମ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ କୁଳି ମଗି ଯାଉଅଛନ୍ତି । ବୋଧହୁଅଛି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପୀଡ଼ିତାବସ୍ଥାରେ ନରନ ଚାନ୍ଦଲ ଅନ୍ତ ଖାଇବାରୁ ଏରୂପ ଫଳ ଦେଉଅଛି । ବସନ୍ତ ଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକ ନଷ୍ଟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ କଟକର ଜେହେଲଖାନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଶେଷ ପଦକ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଦଳ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିନ ଯେ ରୂପ ଝଞ୍ଜି ବର୍ଷା ଦେବାର ଆଶଙ୍କା ହୋଇଥିଲା ତାହା ହୋଇନାହିଁ ଅମାବାସ୍ୟାରେ ପୁଣି ଦିନ କଷ୍ଟତ ସାମାନ୍ୟ ବର୍ଷା ମାତ୍ର ହୋଇ- ଥିଲା ଏ ଋତୁରେ ପୂର୍ବେ ଯେ ରୂପ ଗାପଦାନ ଇତ୍ୟାଦି ହେଉଥିଲା ଏବର୍ଷ ସେଥିର ବିଶେଷ ହ୍ରାସ ଦେଖାଯାଇ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଉଛି ଏକ ଜଠର ଜ୍ୱାଳାରେ ଲୋକମାନେ କାତର ସେଥିରେ ପୁଣି ଘଣ୍ଟି ଜାଳିବାର ସମର୍ଥ କାହାଠାରେ ଅଛି ?

ବାଲେଶ୍ୱରରେ ନୂତନ ଚାନ୍ଦଲ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୧୨ ର ଓ ସେ ୧୪ ର ଭାଉରେ ମିଳୁଅଛି । ଶୀତ, ଅଧିକ ଶସ୍ତା ହେବାର ଲକ୍ଷଣ ଦୃଶ୍ୟ ହେଉଅଛି । ସେ ଟଙ୍କାରେ ଏରୂପ ଉତ୍ତମ ଫସଲ ହୋଇଅଛି ଯେ କେହି କେହି ଏକପଇସାକୁ ଏକ ସେର ଚାନ୍ଦଲ କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଯାଯପୁର ଇଲକାରେ ମଧ୍ୟ ଟଙ୍କାକୁ ସେ ୧୨ ର ଚାନ୍ଦଲ ବଡ଼ି ହେଉ- ଥିବାର ସମ୍ଭାବ ପାଇଅଛି । ଏହି ରୂପ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଶସ୍ତା ହେଲେ ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଶୁଭଦିନ ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଇରିଗେସନ୍ କୁମ୍ପାନୀର ପ୍ରଧାନ ଇଞ୍ଜିନିୟର ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଲ ପାହେବ ଶ୍ରୀଯୋଗେଶ୍ୱର କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ କୁମ୍ପାନୀ ଏବର୍ଷ ୫୦୦୦୦ ଏକର (ମାଣ) ଭୂମିରେ ଜଳ ଯୋଗାଇବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଆଗ୍ରାର ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରାଲ ବାହାଦୁର ଯେଉଁ ଦରବାର କରିବାକୁ ମାନସ କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିରେ ବଙ୍ଗ ଦେଶବାସୀ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ରାଜା ରାଧାକାନ୍ତ ଦେବ, ରାଜା ସତ୍ୟଶରଣ ଯୋଧାଲ ରାଜା ଆନନ୍ଦନାଥ ରାୟ ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଠାକୁର ଶ୍ୱାର ଅବଜଣିଆ ନାମକ ଯେଉଁ ଉତ୍କଳୁଷ୍ଠ ସମ୍ପ୍ରମଦକଣ ଏଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛି ତାହା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଭାରତ ବର୍ଷରେ ଏଥିରୁ ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ମାନସୂଚକ ଉଚ୍ଚ ପଦସା ନାହିଁ ।

ଏକଦିଗେ ଗେଜେଟ ଲେଖନ୍ତୁ ଯେ ଏସିୟାର ମଧ୍ୟ ଭାଗର ସହଜ ଗବଣ୍ଡି-
ମେଣ୍ଟ ବାଣିଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟାନ୍ତରୁ ଖଣ୍ଡର
ରାଜାମାନେ ଆନନ୍ଦ ପୁଞ୍ଜକ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ଏଡେନ୍ ନଗରେ ସମ୍ଭାବ ଆସିଅଛି ଯେ ସମରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ଭଣ୍ଡିଆନ
ସୈନ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ହୁଅଇ ଯେ ରାମନାଥର ରାଜା ଅଧୁନିକ ମରାଠିବା ଓ ତାହାଙ୍କର
ଅନ୍ୟ କେତେ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ନିଜରୁ କାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଟିସ ଅର୍ଥାତ୍
ସରକାର ଅଧିକାରରେ ଆସିବ । ତାହାଙ୍କ ନିମିତ୍ତୀର ବାଣିଜ୍ୟ ଆସ୍ତ ତିନିଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ସରକାରକୁ ଉଚିତ ଯେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତୁ । ତାହା-
ହେଲେ ଅନେକ ପ୍ରକାରରେ ଲାଭ ପାଇବେ । ମାତ୍ର ନେବା ଓ ଦେବା ଏ ଦୁହେଁ
ସମାନ ନୁହନ୍ତି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ନଗରଠାରେ ଯମୁନା ନଦୀ ଉପରେ ଯେ ସେରୁ ଚର୍ମିଣ୍ଡ ହେଉଥିଲା
ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୋଳିଅବାର ସମ୍ଭାବ ପକ୍ଷରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଚଳିତ ମାସ
ଆରମ୍ଭଠାରୁ ସେଥି ଉପର ଦେଇ ଗାଞ୍ଜ ଗମନାଗମନ କରିଅଛି ।

ଶ୍ରୀଧର ଗବଣ୍ଡିର ଜେନେରାଲ ବାହାଦୁର ଆଗ୍ରାରେ ଦରବାର କରିବା
ଉପଲକ୍ଷରେ ଚଳିତ ମାସ ୧ ତାରିଖରେ ସିମଲ ପାହାଡ ପଶାଧ୍ୟାୟ କରି ଅମ୍ଭାଲ
ଦିଲ୍ଲୀ ଜାମାତ ହୋଇ ୧୦ ତାରିଖରେ ଆଗ୍ରାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ଓ ଦରବାର
ଶେଷ ଦେଲୁ ଯଥାକ୍ରମେ କଲିକତାକୁ ପତ୍ୟାଗମନ କରିବେ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର
ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ କାଶମିରୁ କାଳକୁଞ୍ଜ ପରି ଶୀତକାଳରେ କଲିକତା ରାଜଧାନୀକୁ
ଆନନ୍ତ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲମାତ୍ରେ କେତେ କେତେ ସିମଲ ପାହାଡ଼ କେତେକ
ଦାଲିଲିଂ ପାହାଡ଼କୁ ପଳାଇଯାନ୍ତି ।

ଏକଦିଗେ ଗେଜେଟରୁ ଜାତ ହେଲୁ ଯେ ସିଂଭୁମରେ ଗୋଟିଏ କୋଲ
ଜାତୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ନିତ୍ୟତାବସାରେ ଥିଲା । ତାହା ମସ୍ତକ ନିକଟରୁ ଜଣେ ଚୋର ଏକ
ଟୋକାଇ ଧାନ ଚୋରିକରି ନେଇ ଯାଉଥିଲା କି ଏଥିରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀର ନିଦ୍ରା ଭଙ୍ଗ
ହେବାରୁ ସେ ତାହା ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ଯାଇ ଚୋର ହସ୍ତରୁ ଟୋକାଇ ଟଣାଟଣି
କରିବାରେ ସେ ଦସ୍ୟୁ ନିକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଏକ ବାଞ୍ଛ ମାଇଲ ମାତ୍ର କୋଲ ସ୍ତ୍ରୀ ସେଥିରେ
କାତର ନହୋଇ ତାହା ହସ୍ତରେ ଥିବା ପିଞ୍ଜଳ ଅଳଙ୍କାର ଦ୍ଵାରା ଚୋରର ମସ୍ତକକୁ

ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରି ତାକୁ ମାଣପକାଇଲ । ପିତଳ ଆଭରଣକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲୋକେ ଅଶୁଦ୍ଧା କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ଏକସମୟରେ ପ୍ରାଣୀର ଉପାୟ ହୋଇପାରେ ।

ମୂଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ * ଟଙ୍କା

ଇଷ୍ଟଇଣ୍ଡିୟା ଇରିଗେସନ ଓ କାନାଲ କମ୍ପାନୀର ବିଜ୍ଞାପନ—

୧ ଦଫା—ଇଷ୍ଟଇଣ୍ଡିୟା ଇରିଗେସନ ଓ କେନାଲ କମ୍ପାନୀର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତାନୁସଙ୍ଗେ ପ୍ରୟୋଜନାନୁସାରେ ତଳଲିଖିତ ସରଞ୍ଚାମ ସବୁ ଯେତେ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ତାହା ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏକଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ଷ୍ଟାମ୍ପ ଜାଗଜରେ ଲେଖି ମୁଦ୍ରିତ ଟେଣ୍ଡର ଅର୍ଥାତ୍ ନିବେଦନ ପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହା-ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ କରାଯାଉଅଛି । ଉକ୍ତ ସରଞ୍ଚାମ ସବୁ ଯୋଗାଇ ମୁକାମସ୍ଥିତ “କେନରଲ ଷ୍ଟୋର” ଅର୍ଥାତ୍ ସଦର ଗୋଦାମରେ ଉତ୍ତମ ଓ ନିୟମିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଓ ବିନା କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ହେବ ।

୨ ଦଫା—ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରଞ୍ଚାମର ଦର ଉପରେକ୍ତ ନିବେଦନ ପତ୍ରରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ଆସନ୍ତା ମାସର ୨୦ ତାରିଖର ଦିନ ୩ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଦର ଗୋଦାମର ପ୍ରଧାନ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଓ ତାଙ୍କର ନିକଟକୁ ପଠାଯିବାର ଅଛି ।

୩ ଦଫା—ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଅବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର) ନିବେଦନ ପତ୍ର ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ସେମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କନଟ୍ରାକ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଚୁକ୍ତ ବିଧିମତେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିକାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତତ୍ମୂଲ୍ୟର ପରିମାଣାନୁସାରେ ଜାମିନ ଟଙ୍କା ଅମାନତ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଉକ୍ତ ଟଙ୍କାର ତତ୍ତ୍ୱନ ଗୋଦାମର ପ୍ରଧାନ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିରୂପଣ କରାଯିବ ।

୪ ଦଫା—ତଳ ଲେଖିତ ସରଞ୍ଚାମ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ ପତ୍ରରେ ଲୋକମାନେ ଦେଇ ପାରନ୍ତି ।

୫ ଦଫା—କୌଣସି କାରଣ ନ ଦର୍ଶାଇ ୯ ବିଷୟରେ ନିବେଦନ ପତ୍ର ଛାଡ଼ି କରିବା ପକ୍ଷରେ ପ୍ରଶଂସିତ ସାହେବଙ୍କର ସମତା ଅଛି ।

କତା ଦଉଡ଼ି	...	୧୦୦ ପୌଣ୍ଡକୁ	...	ଏଡେ ଟଙ୍କା
ବାଉଁଶ ଗାଣ୍ଡୁଆ	...	୧୦୦ ଗୋଟାକୁ	...	ଏକନ
ଗୋଲ ବେତ ଟୋକାଇ	...	୧୦୦ ,,	...	ଏକନ
ପାଣିବୁଢ଼ା ଶେଣା	...	୧୦୦ ଏକନ	...	ଏକନ
ମୂଳ ବାଉଁଶ	...	୧୦୦ ଏକନ	...	ଏକନ
ବେଲେଙ୍ଗ ବାଉଁଶ	...	୧୦୦ ଏକନ	...	ଏକନ
କାତ ବାଉଁଶ	...	୧୦୦ ଏକନ	...	ଏକନ
ଝଟି	...	୧୦୦ ଗୋଛୁକୁ	...	ଏକନ
ବେଣା	...	ଏକ ଟଙ୍କାକୁ	...	ଏଡେ ଶତା
ଜାଲିବା କାଠ	...	ଏକନ	...	କଟକ ଏଡେ ମହଣ
କୋଇଲ	...	ଏକନ	...	ଏଡେ କୁ୍ୟବକ ଫୁଟ୍
ଜଡ଼ା ତେଲ	...	ଏକ ମହଣକୁ	...	ଏଡେ ଟଙ୍କା
ନଡ଼ୁଆ ତେଲ	...	ଏକନ	...	ଏକନ

ଯେବେଘି ତ ସଦର ଗୋଦାମରେ ଉକ୍ତ ସରଞ୍ଜାମ ସବୁର ନମୁନା ଦେଖା
ଯାଇପାରେ ।

ଅକ୍ଟୋବର କଟକ } { ଶାମୁଏଲ ବି. ପି. ଫିଲିପ୍ସ
୧୫ ତାରିଖ ୧୮୭୭ ସାଲ } { ଗୋଦାମର ପ୍ରଧାନ ସୁପରିଣ୍ଡେଣ୍ଡେଣ୍ଟ

ଏହି ଉକ୍ତ ଗଣିକା ସଦର କଟକ ଆଲମତଦ ବଜାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ
କମ୍ପାନୀର ପଥର ଗ୍ରହଣରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପ୍ରସିଦ୍ଧିକାର ଅଧିକାରିକ ସମାପ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରାଗଲା ।

ଅଚିରକ୍ର

ଇଲ୍ଲଲ ଘାପିକା ତା ୧୦ ରଖ ମାତ୍ରେ ନଓମରସନ ୧୮୭୦ ମନିହା ଶନବାଚ

ରାଜସ୍ୱ ମାଫିରେ କାହାର ଲାଭ—

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ଘାପିକା ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ

ମାନ୍ୟବରେଷୁ

ମହାଶୟ, ନମ୍ନ ଲେଖିତ ନେତ୍ରେକ ପଂକ୍ତ ସଂଶୋଧକାନ୍ତର ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇ ଆମୁକ୍ତ ବହୁ ବାଧ୍ୟତ କରବା ହେବେ ।

ଆପଣ ଚଳିତମାସ ତା ୨ ରଖ ପତ୍ରିକାରେ ରାଜସ୍ୱମାଫି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଲେଖିବା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ “କମିସ୍ନର ସାହେବଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ ପାଳନ କଲେ ସେଥିରୁ ଏହି ଉପଲବ୍ଧ ହେଉ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ରାଜସ୍ୱ ମାଫିରେ କେବଳ ଜମିଦାରର ଫାଏଦା” ଏଥିର ମର୍ମ ଏହି ହେଉ ଅଛି କି କମିସ୍ନରମାନେ ସରକାରରୁ ରାଜସ୍ୱ ମାଫ ପାଇ ଆପଣା ଆପଣା ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଖଣାଣା ଗୁଡ଼ ନ ଦେଇ ଆପଣାର ଲାଭ କରିବେ, କି ମହତ ଭ୍ରମ । ଏପରି ନିଷ୍ଠୁର ଜମିଦାର କିଏଅଛି ଯେ ଏସମ୍ଭବରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଉ ରଏତ ମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଦୁରବସ୍ଥା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଆପେ ସରକାରରୁ ରାଜସ୍ୱ ମାଫପାଇ ରଏତକୁ ଖଜଣା ଗୁଡ଼ ନ ଦେବ ? ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହେଉ ରଏତମାନେ କେବଳ କୁରାଣା ଘରବ୍ୟତ୍ତରେକେ ପ୍ରାୟ ସର୍ବସ୍ୱ ବ୍ୟର୍ଥ କରି ଅଛନ୍ତି । ଜମିଦାର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦସ୍ତା ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଏପରି କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି କି ପାଏ ନାହିଁ ଯେ ସହିରୁ ଖଜଣା ବଳ ପୂର୍ବକ ଆଦାୟ କରି ପାରେ । ଏବଂ ସରକାରରୁ ରାଜସ୍ୱମାଫ ହେଲେ ରଏତମାନେ ଦଶଆଇନ୍ ମକଦ୍ଦମା ମଧ୍ୟ କରିନପାରେ ଅତଏବ ରଏତକୁ ଖଜଣା ଗୁଡ଼ ନ ଦେଇ ଜମିଦାରର ଗତିନାହିଁ ।

ଜମିଦାରମାନେ ଯେ ରାଜସ୍ୱ ମାଫିର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଅଛନ୍ତି ଇହାକି ସେ କେବଳ ଆପଣା ଲାଭ ଆଶାରେ କରୁ ଅଛନ୍ତି ? ନା କଦାପି ନୁହେଁ । ରାଜସ୍ୱ ମାଫହେଲେ ବରଂ ସେମାନଙ୍କର ଛତାହେବ । କାରଣ ରଏତମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଅଧିକ ହେଲେ ଜମିଦାର ସେଥିରୁ ଆପଣା ମାଲିକାନା ପାନ୍ତି । ସଦ୍ୟପି ରାଜସ୍ୱ ମାଫ ହୁଏ ତେବେ ଖଜଣା ଅଧିକ ନ ହେବ ସୁତରାଂ ଜମିଦାର ମାଲିକାନା ପାଇ ନ ପାରିବେ । ରଏତ-

ମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖି ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଅସୁଲ ନ ହୋଇ ପାରିବାରଜାଣି ଜମିଦାରମାନେ ଆପଣାର ଛଦ ସ୍ୱିକାର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଜାଳ ମଙ୍ଗଳ ନମନ୍ତେ ରାଜସ୍ୱ ମାଫିର ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥଳେ କି ରାଜସ୍ୱ ମାଫ ଦେଲେ ଜମିଦାର ରବତଙ୍କୁ ଖଜଣା ଗୁଡ଼ିକ ନ ଦେବ ? ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ପଂଶାଣ୍ଡ ଜମିଦାର ରବତକୁ ଗୁଡ଼ିକ ନ ଦିଏ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ସେ ସେଥିର ଦାସୀ ହେବ, ସରକାର ରାଜସ୍ୱମାଫ ଦେଲେ ଆପଣା ଦାସରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ । ଏକ ଏକ ମଉଜା ରବତ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି । ସେଥିର ଖଜଣା ଜମିଦାର କାହାଠାରୁ ଅସୁଲ କରି ସରକାରରେ ମାଲଗୁଜାରି ଦେବ ଅଥବା ? ରାଜସ୍ୱମାଫ ହେଲେ ଜମିଦାର ଓ ରବତ ଉଭୟଙ୍କର ସୁଧାର ହେବ ।

ଏ ଦେଶୀୟ ଅଧିକାଂଶ ଜମିଦାରଙ୍କର ଏପରି ସୌଭାଗ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ରବତଙ୍କୁ ସମଗ୍ର ଖଜଣା ଗୁଡ଼ିକଦେଇ ଆପଣା ହାତରୁ ସରକାର ମାଲଗୁଜାରି ଆଦାୟ କରିବେ । ଗତ ଅପ୍ରେଲ ଲାଟବନ୍ଦୀରେ କେତେ ଜମିଦାର ରଣଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ରାଜସ୍ୱମାଫ ନ ଦେଲେ ରବତମାନଙ୍କର ଯେ କିଛି ଅବଶିଷ୍ଟ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ତାହା ଜମିଦାର ଦଶଆଇନ ପ୍ରମାଦେ ବିକ୍ରି କରାଇ ଯତ୍ନସ୍ପୃତ ଖଜଣା ଆଦାୟ କରିବ । ଅହୋ ! ଇହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର କି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଘଟିବ । ସେତେବେଳେ କି ଜମିଦାର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କର ସହାୟ ହେବେ ? ଯଦ୍ୟପି ରବତ ମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କରିବାର ଜମିଦାର ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛାଥାନ୍ତା ତେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ ନିଜ ରାଜସ୍ୱ ମାଫ କରାଇ ରବତମାନେ ଯେପରି ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ଖଜଣା ଗୁଡ଼ିକପାନ୍ତେ ଚଢ଼ିତ ତଦାଚକ କିମ୍ବା କିଛି ବିଶେଷ ଉପାୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତେ ଇହା ନକରି ସେ ଏକାବେଳେ ଲୋକସାଧୁ ନାମଜ୍ଞର ପୂର୍ବକ ଜମିଦାର ଓ ରବତଙ୍କ ଗଳାରେ ଛୁରି ଦେଲେ ଅହୋ ! କନିଷ୍ଠ ! ଜମିଦାରଙ୍କୁ କି ଦୟା ଶକ୍ତି ସ୍ପର୍ଶ କରି ନାହିଁ । ସରକାର ଗୁଜରି କଲେ କି କେବଳ ସରକାର ଲାଭ କରାଇବାଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୟା ଓ ନ୍ୟାୟପରତା ଶକ୍ତିକୁ ଏକାବେଳେ ବିସର୍ଜନ କରିବାକୁ ହୁଏ ? ଯାହାହେଉ ଜମିଦାର ସାହେବ ଲୋକସାଧୁ ନାମଜ୍ଞର କରିବାରେ ତାଙ୍କର ଗୁଣେଟି ଅପଗୁଣ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଷ୍ଠୁରତା, ଅବିବେକତା, ଅଦୂରଦର୍ଶିତା, ଓ ଅନ୍ୟାୟ ପରତା ସମାପ୍ତ ପାଇଲ । ଜମିଦାର ଓ ଉତ୍ତମାର ଗବର୍ଣ୍ଣର ସରୁପ ସେ ଯଦ୍ୟପି ଏପରି ମନ ଗୁଣ ବିଶିଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର କି ମଙ୍ଗଳ ହେବ ।

ମୁ. କଟକ	}	ନବେଦନ
ଡା ୩୦ ଶଶ ମାହେ ଅକ୍ଟୁବର		କଣେ ଜମିଦାର
ସନ୍ ୧୮୭୭ ମସିହା		

ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାତ ହୋଇ ଅଛୁ ଯେ କର୍ମସୂତ୍ରର ସାହେବ ଇଦାନି ରାଜସ୍ୱ
 ମାତ୍ର ଦେବାପାଇଁ ଉପୋଷ୍ଠ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ରୁପିମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନୁସନ୍ଧାନ
 କରି ଯେ ପରିମାଣରେ ରାଜସ୍ୱମାତ୍ରର ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଲାଭାନୁଶ୍ଚୟ କରିବା
 କାରଣ ବିହୀନ ଉପାୟ କରୁ ଅଛନ୍ତି ଅତଏବ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି କର୍ମଦାରଙ୍କ
 ଆଶଙ୍କା କରିବାର ଆଉ କାରଣ ନହେବ । ସମ୍ପାଦକ-ଉ. ଡ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳ ଗାନ୍ଧିଜୀ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ

ମାନ୍ୟବରଗଣ

ଓଡ଼ିଶା ବିଳାପ ନାମଧେୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଲୋଚନା କରିଅଛୁ ।
 ତାହା ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ
 ସାଦରଣ ସାଧକ କରିବା ହେବେ । ଇତ ।

କଟକ ମୁଦ୍ରା	}	ନବେଦକ
ଡା. ଟ. ରାଜ ମାହେ ଅକ୍ସିଦର		ଜଣେପାଠକ
ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା		

ଓଡ଼ିଶା ବିଳାପ

ରାଗ ଧନାଶ୍ରୀ—

କରଇ ସେଦଳ ଓଡ଼ିଶା ବସିଣ ବହୁସନ୍ତାନ ହରାଇ
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିପଦ ଘୋର ପରମାଦ ଘୋଷିଲି ମତେ କମ୍ପଇ ।
 ନ ଜାଣଇ ମୁଁ କିଛି, କିବା ଅପରାଧ କରି ଅଛି । ୧ ।
 ରେ ସନ ବାରଣା ତେଅସ୍ତ୍ରଣ ବର୍ଷ କିଯୋଗେ ପ୍ରବେଶିଥିଲୁ
 ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଶେଷ ଯତ୍ନେ ତ ତୁହି ଦେଲୁ ।
 ତାହାକେ ବଞ୍ଚିପାରେ, ଧ୍ୟାନମାତ୍ରକେ ଚିତ୍ତ ବିଦାରେ । ୨ ।
 କଥବା ତୋଦୋଷ ରହୁ ହେଲୁସେଷ ଶେଷେ ବୃଷ୍ଟିରୁଜ୍ଜ୍ୱଳ
 ପଶଣମୟୁକ୍ତ ଫସଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଧିକାଂଶ ହରି ନେଲୁ
 ଅହୋ ! କି ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ ! ଛଡ଼ାଇ ନେଲୁ ମୁଖରୁ ଅନ୍ନ । ୩ ।
 ରଖିଥିଲି ଯାହା ଯୋଗାଇଲି ତାହା ପୁଣି ପୌତ୍ରାଦିମାନଙ୍କୁ
 ରୁଗି ପାଶ୍ଚ ମାସ ଯଦୁଁ ହେଲୁ ଶେଷ କିଛି ନାହିଁ ଖାଇବାକୁ ।
 ଛମେ ଅଣ ଆହାରେ, ଗୋଟିଗୋଟିଗଲେ ଯମପୁରେ । ୪ ।

ଏହିପରି କେତେ ଗଳେ ସ୍ୱର୍ଗପଥେ କେତେ ସ୍ଥାନାନନ୍ଦ ହେଲେ
ଦାସପୁତ୍ର ଗୁଡ଼ି ଏକା ଅନ୍ଧଲୋଡ଼ି କେ କୁଆଡ଼େ ପଳାଇଲେ
ଦେମାନଙ୍କରକଷ୍ଟ ଶସ୍ୟ ନ ଥିବା ଚିନ୍ତା ପଥେଷୁ । ୫ ।

କଣି କି ବରୁର ବୋଲେ କର୍ମପୁର ଧାନ ମୁହଁ ନୁହଇଛି
ଲୋଭରେ ପଡ଼ିଣ ଶସ୍ୟାଦ ରଖିବେ ପନ୍ଥାନଗଣ ମାରୁଛି
ପୋଡ଼ୁତା ବୁଝାମଣା, ତାର ବିବେକତା ଗଲକଣା । ୬ ।

ଏକେ ପରମାଦ ତହିଁ ଅପରାଦ ଅକାରଣେ ମୋ ଉପରେ
ନାହିଁ କିଛି ଫଳ ହୁନସ୍ତା କେବଳ ଦୁଃଖ ଦୁଇଶୁଣ କରେ
ଏହାକେ ସହପାରେ, ହଏ ଲବଣ କଟା ଦାଆରେ । ୭ ।

ଯଦି କେନ୍ଦ୍ର ଜନ ଖାଉ ଆଏ ଅନ୍ଧ ଅନ୍ଧ ଯେବେତା ଦେଖଇ ।
ନକରି ବରୁର ଜାତିମହତର ତାଠାରୁ ଖାଏ ଛଡ଼ାଇ
ଦାଣ୍ଡି ଗୋକ ବୁଲନ୍ତି, ଦ୍ୱାରେ ଦ୍ୱାରେ ତୋରଣି ମାଗନ୍ତି । ୮ ।

ଅନ୍ଧର ଅଭାବେ ଦୁଃଖୀଜନ ସଙ୍ଗେ ପଶୁ ପୁନେସମ ହେଲେ
ବୃକ୍ଷ ପପମାନ ସାଗଲତାତଣ ଖାଇ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା କଲେ
ଏହି ଅପ ଲୋକନେ, ରୋଗାଦାନ ହେଲେ ତତକ୍ଷଣେ । ୯ ।

ଅନେକ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ବିକଣ ସଙ୍ଗେ ଉପାୟ ସ୍ଥାନ ହୋଇଲେ
ପନ୍ଥାନ ମନ୍ଦିତ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବିକନ୍ତି ଅତ୍ୟଧିକ ମୁଲ ପାଇଲେ
ବେଶ୍ୟା କିଣେ କୁମାରୀ, ଭଣ୍ଡାଦଳ ବଢ଼େ ଏହିପରି । ୧୦ ।

କେତେ କେତେ ଜନ ଗୁଡ଼ି ଧର୍ମଜ୍ଞାନ ଏକାଜାର ଜ୍ଞାନାରେ
ନାନାଦି ଦୁଷ୍ଟର୍ମ କରିଲେ ସ୍ୱଧର୍ମ କଷ୍ଟର ଶସ୍ୟ ଆଶାରେ
ଘର ପୋଡ଼ି କରନ୍ତି, ଡକାଏଦିଶ୍ୱେଷୁ ହୁଏ ନାଶ । ୧୧ ।

ନୂତନ ପୁଲିଶ ହୋଇଣ ସୁବେଶ ବୁଆଅଡ଼ମ୍ବର କରେ
କର୍ମରେ ଆଲମ୍ବ୍ୟ ନାହିଁ ବୁଦ୍ଧିକେଶ ଶ୍ୱେର ଧରବାକୁ ଡରେ
ଅପରାଧ ବଢ଼ଇ, ଯେ ଯାକୁମାରେ ସେତ ମାରଇ । ୧୨ ।

ଯମକି ନିଷ୍ଠୁର ଏ ବିପତ୍ତିଘୋର ତହିଁଦା ତୁଷ୍ଟି ନ ହେଲ
X X X X

କେତେ ଗ୍ରାମତ ଶୂନ୍ୟ, ତହିଁ ଶୃଗାଳ କରେ ଜାଣିନ । ୧୩ ।

କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ସପ୍ତଦିବସରେ କେବଳ ଅଣଆହାରେ
ହେଲ କାଳ ପ୍ରାୟ ଦିନ ସହସ୍ରତ ଏହିପରି ସଙ୍ଗଠାରେ
ଏଁ ଗଣଣାକର, ମୋଟେ ଯେତେ ଗଲେ ଯମପୁର । ୧୪ ।

ଅନେକ କାଳରେ ନାନାଦି ଯତ୍ନରେ ପୋଷିଥିଲି ଯେତେ ଜନ
ପାଞ୍ଚ ମାସ ମଧ୍ୟେ ହରାଇଲି ଅଧେ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅଇମନ
ଆଉ କାହୁଁ ପାଇବି, ପୁଅ ଶୋଳେ କରୁଣେ ବଞ୍ଚିବ । ୧୫ ।

ବଞ୍ଚିଲେ ଯେଜନ ନ ପାଇ ଶ୍ରେଜନ ଉଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମତେ
କ୍ଷୀଣ ହେଲି ଦେହ ରୁଗ୍ଣ ଚର୍ମମୟ ଦଶେ ଅସ୍ତି ଅଛି ଯେତେ
ଗୁଲିବାକୁ ଅକ୍ଷମ, କରପାରିବେ ଆଉ କି କର୍ମ । ୧୬ ।

ଯଦି କର୍ମସୁର ହୋଇଣ ତସୁର କରିଥାନ୍ତା ଅନୈଷଣ
ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ପାରିଥାନ୍ତା ନ ହୁଅନ୍ତା ଏ ମରଣ
ବଡ଼ ଅଲକ୍ଷ୍ୟ କଲି, ପର କଥାରେ ଭୁଲି ରହୁଲି । ୧୭ ।

ବହୁ ବିଲମ୍ବର ଆତ୍ମ ସକାର ନିଦ୍ରାକୁ ଉର୍ଥକ ହେଲି
ଦୁଃଖୀ ଜନ ପାଇଁ ତଣ୍ଡୁଳ ଅଣାଇକଷ୍ଟ କିଛି ହାସ କଲି
ଯେତେଯତ୍ନ କରଇ, ତଥାପି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନ ଘଟୁଇ । ୧୮ ।
ଦୁଃଖୀ ସୁରପତି ଧରଣ କୁମତି ନିଷ୍ଠୁର ଲୀଳା କରଲି
ବିଆଳି ଆଦ୍ୟରେ ବୃଷ୍ଟିରଞ୍ଜକରେ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ହଂସା ଉଡ଼ିଲି
ତହୁଁ ବୃଷ୍ଟି କରଇ, ବିଆଳିତ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହୁଅଇ । ୧୯ ।
ଏହାଲୋକ ଦେଖି ହେଲେ ମନେସୁଖୀ ମାତ୍ର ଜନ୍ମକପାଶୁଲ
ପାତଳସମୟେ ବଢ଼ି ବର୍ଷା ହୁଏ ବିଆଳି ବୁଢ଼ି ସଢ଼ିଲି
ହର୍ଷ ଉପାଦି କଲି, ସବୁ ସଂଖାଳକୁ ଘେନି ଗଲି । ୨୦ ।

ଏହି ପରି ଯେତେ ଦୁଃଖ ହେଲି ମତେ ଏକ ବରଷ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି କାହାପାଧ୍ୟ ଏହି ଶଶ୍ୱମଧ୍ୟ ତାହାସବୁ ବଞ୍ଚିପାରେ
ମୁହିଁ କିମ୍ପା ବଞ୍ଚିଲି, ସନ୍ତାନଙ୍କ ଦୁର୍ଦ୍ଦାଶା ଦେଖିଲି । ୨୧ ।

ଏତେକ୍ଷତପର ବୋଲେ କର୍ମସୁର ନୋକସାନିନ ଦେବାକୁ
ତାର ଜାଣିବାରେ କ୍ଷତିନାହିଁ ମୋରେ ପ୍ରଣଂସାତାର ବୁଢ଼ିକୁ
ତାର ନାହିଁ ବିଚାର, ଜଣାଗଲି ସେ ବଡ଼ନିଷ୍ଠୁର । ୨୨ ।

ନାହିଁ କାର ଦୋଷ ବରଣ ମୁଁ ଦୋଷ ଏଫଳ ତାର ଅଟଇ
କର ଆଲୋଚନା ଅପରାଧ ବିନା ଦଣ୍ଡକ କେତେ ଘଟଇ
ପାପ ଯେବେଭାଙ୍ଗିବ, ଏଦୁର୍ଗତ ତେବେନାଶ ହେବ । ୨୩ ।

ସତେକ୍ଷ ସେ କାଳ ହୋଇବ ତତ୍କାଳ ପ୍ରବଂସର ସୁଖୀ ହେବ
କିରୁକି କରଲି ବିପାପେ ପଡ଼ିଲି ତହୁଁ କି ମୁକ୍ତି ପାଇବ
ଆଉ ପାପ ନକର, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପୂଜାକର । ୨୪ ।

(୪୫)

ନାଜ କର୍ମମାନ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ପାପରୁ ଉଧାର ପାଇଁ
 ନ୍ୟାୟର ସାଗର କରି ପୁରୁରୁର କିଛି ଦଣ୍ଡଦିଅଇ
 ସେହି ଦଣ୍ଡକୁ ଦେନ, ରୋଗରକଟୁ ଔଷଧ ଦେନ । ୧୫ ।
 ସଙ୍ଗଟ ନାଶନ ଦୁର୍ଗତ ମୋଚନ ମୁକ୍ତିଦାତା ସେ ବିଧାତା
 ମହମା ଅପାର କରୁଣାସାଗର ଅଟନ୍ତି ଜଗତକର୍ତ୍ତା
 ତାଙ୍କୁ ଆଶରୁ କରି, ଅନାୟାସେ ହୋଇବ ନିନ୍ଦାର । ୧୬ ।
 ନକର ବିଳାପ କରନ୍ତେ ଆଳାପ ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ସଙ୍ଗର
 ସେ ଆଳାପେବକ ନ ହୁଏ ବିଚ୍ଛେଦ ମିଳେ ଆନନ୍ଦ ଅପାର
 ଆଉହେଲାନକର, ପବିତ୍ର ମନରେ ଭକ୍ତି କରି । ୧୭ ।
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ବିଳାପ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତାପ କିଛି କହୁଲି ମୁଁ ଗୀତେ
 କହେ ଦାନସ୍ଥାନ ହେକୁପାଦଧାନ ଏହିଦୟାକର ମୋତେ
 X x X x । ୧୮ ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

ଭାବ ୧୫ ପ୍ରଂଶ୍ନା	ତା ୧୭ ରେଖମାସେ ନବମ୍ବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ମୁ। ବିଷୟ ମାର୍ଗଶିର ସନ ୧୭୭୪ ସାଲ ଶନିବାର	ଅଗ୍ରମବାଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯ ବର୍ଷାନେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁଟ ୭୯ ମଫସଲ ଗ୍ରାହକ ମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ଡାକମାସୁଲ ବର୍ଷକୁ ଟ ୩
--------------------	--	---

ସାହାଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ

ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ସରକାରୀସାହାଯ୍ୟ କର୍ମସଫଳ ନହେବାର ଏକ କାରଣ ସ୍ୱରୂପ ଅନୁଭବ ହାକିମମାନେ ଆଗତ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଅସଦାଚରଣରେ ନ୍ୟୁନାୟକ ପଡ଼ିତା ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଅପଦ୍ୟୟ ହେଉଥିବାର ଶିକଣ ହୁଅଇ ବୋଲି ହାକିମମାନଙ୍କ ମତରେ ଏରୂପ ବସ୍ତାସ ଜନ୍ମିଅଛି ଯେ କୌଣସିସ୍ଥାନର ମୋହରରକୁ କାରଣ ନଦର୍ଶିତ ସରକାରୀ କର୍ମରୁ ରକ୍ଷିତ କରିବାରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଦେହ ହାକିମମାନଙ୍କମନରେ ଦୋଳାୟବାର ସ୍ୱପ୍ନ ଲକ୍ଷିତ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ଦେଶୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଦ୍ୟାପି କୌଣସି ଅସଦାଚରଣର ଅଭିଯୋଗ ସାଧ୍ୟ ହୋଇ ନଥିବା ସତ୍ୟରେ ସତ୍ୟାପି ହାକିମମାନେ ତାଙ୍କର ଉପରେ ସନ୍ଦେହ କରି ଏ ଦେଶର ସରକାରୀ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ମହକୁମାର କର୍ମମାନ ଏ ଦେଶର ଲୋକଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ହୋଇ ଅଛି ବିଶେଷ ଅସଦାଚରଣ ଲକ୍ଷଣ କଦାଚ ଦୃଶ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ କେବେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମରେ ଯେବେ ସେଥିର ବିପତ୍ତିତ ଦର୍ଶନହେଲା ତେବେ ସେଥିର ଉନ୍ନ କାରଣ ଅଛି ତାହା ଏସ୍ତଲେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମାନସ ରଖୁ ।

ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରି ଦେଖିଲେ ପ୍ରକାଶ ସାଏ ଯେ ହାକିମମାନେ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟଶିକାର ଦୋହାଇ ଦେଇ କୌଣସି ଅପକର୍ମର ଫଳରୁ ରକ୍ଷାପାଇ ନପାରନ୍ତି କାରଣ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସେମାନଙ୍କୁ

ଯେ ଦେଶର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରି ଅଛନ୍ତି ସେ ଦେଶର ଉନ୍ନତି ପାଧନ କରିବା ତାହାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-ର୍ଥ ଅଟଇ ଯେ ପରିମାଣରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ସେ ଫଳର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେ ପରିମାଣରେ ଉକ୍ତ ହାକିମଙ୍କର ସୁସ୍ଥାତି ହେବ ସେଥିର ଅନ୍ୟତା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହୁଅଇ । ଯେଉଁଠାରେ ଅପରାଧ ଅଧିକ ବର୍ଦ୍ଧନ ହୁଅଇ ସେଠାକାର ପୁଲିସ ଓ ଫରଜଦାରୀ ହାକିମଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ନିନ୍ଦାକରନ୍ତି । ଯେବେ କୁଣ୍ଡଳି ନଥାନ୍ତା ସମସ୍ତେ ନ୍ୟାୟ ପୂର୍ବକ କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତେ ତେବେ ପୁଲିସ, ପଲିଟନ, ନିଯାମତ, ଇତ୍ୟାଦି କାହାର ଆବଶ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତାନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେରୂପ ହେବା ସଂସାରରେ ଗତି ନୁହଇ ଅତଏବ ଦୁର୍ଦ୍ଦର୍ମ ନିବାଚଣରେ ଯେ ଯେତେଦୂର କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ସେ ତେତେ ପ୍ରଶଂସାର ଭାଜନ ହୁଅଇ । ଅତଏବ ହାକିମମାନଙ୍କୁ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ନିନ୍ଦା କରିବା ସ୍ଵୟଂ ଆପଣାକୁ ନିନ୍ଦା କରିବା ହୁଅଇ, ବାସ୍ତବରେ ହାକିମମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତି ପକ୍ଷରେ ଉତ୍ସାହ ସ୍ଵରା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଚରିତ୍ର ସଂଶୋଧନ ଓ ଜ୍ଞାନଲଭର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ବିଦ୍ୟା ଓ ତାହା ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ଯଦ୍ୟପି କି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ନାନାସ୍ଥାନରେ ସ୍କୁଲ ସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବକ ଅନେକ ବ୍ୟୟ ସ୍ଵୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସ୍ଥାନୀୟ ହାକିମମାନଙ୍କ ଅମନଯୋଗୀତା ହେତୁରୁ ତାହା ଉପକାର ହେଉନାହିଁ । ଏ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ଅଧିକାଂଶରେ ନିର୍ଧନ ଓ ଅନେକ ଦିନରୁ ସ୍ଵାଧୀନସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିତ ଥିବାରୁ ବିଦ୍ୟା ସକାଶେ ବିଦ୍ୟା-ଲଭର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତିନାହିଁ କେବଳ ଚାକିରୀ ଆଶାରେ ଅସିଧ ଲୋକମାନେ ଆପଣା ଶିଶୁମ ନିଜୁ ସ୍କୁଲକୁ ପଠାନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଏକପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଲଭ କରି କର୍ମର ଆଶାରେ ସରକାରୀ କୌଶସି ମହକ୍ତମାକୁ ଆସନ୍ତି ତେତେବେଳେ ହାକିମମାନେ ତାହାଙ୍କ ପରାଗ୍ରମ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖନ୍ତି ନାହିଁ । କର୍ମ ଖାଲିହେଲେ ମୁରବି ଚଳ ଦ୍ଵାରା ସେଥିରେ ଲୋକ ନିୟୁକ୍ତି ହୁଅଇ ଓ ଗୁଣାଗୁଣ ବିବେଚନାର ହିତରେ ଯାହାପ୍ରତି ସାହେବଙ୍କ ସୁଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଯାଏ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କର୍ମପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅଇ । ଏଥିରେ ଯେବେ ଅନେକ କର୍ମରୂପୀଙ୍କ ଆଚରଣ ଉତ୍ତମ ଦେଖା ନଯାଏ ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ହେବାକୁ ହେବ । ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ସମୂହ ଉପରେ ଏଥିପାଇଁ ଦୋଷାଭେଦ ହୋଇ ନପାରେ ।

ଦ୍ଵିତୀୟ- ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଏଲକାର କର୍ମ ଯେ ରୂପେ ଚଳୁଅଛି ଓ ଆଦ୍ୟରୁ ଯେ ରୂପ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସେଥିରେ କର୍ମରୂପମାନେ ଅସଦାଚରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ବିଶେଷ ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଅନ୍ଧପାଇଁ ଯେ ପରିମାଣରେ ଅପରାଧ ବଢ଼ିଅଛି ଓ ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଭଲ ଲୋକମାନେ କାଳବଶତଃ ଯେ ରୂପ ଅସତ୍ କର୍ମରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେବାର ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖାଯାଇଅଛି ତାହା ବିଚାର କଲେ ସାହାଯ୍ୟ ଲୋକାର କର୍ମରୂପମାନେ ଯେ ଦୁଷଣୀୟ କର୍ମ କରିବେ ଏଥିରେ କାହାର ସନ୍ଦେହ

ନାହିଁ । ବିଶେଷରେ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଯେ ମୋହରରମାନେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇ ପଠାଗଲା ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଭାବ ଦିଆଗଲା ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କି ଆଚରଣର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବଦେବନା ହେଲାନାହିଁ ଓ ବେତନ ମଧ୍ୟ ସମୟପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ମତେ ସ୍ଥିର ହେଲାନାହିଁ । ଗତ ନୂନମାସଠାରୁ ଅଳ୍ପବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶସ୍ୟର ଭାଉଁସ ଯେ ରୂପ ଥିଲା ତହିଁରେ ମାସକୁ ୧୫ ଟଙ୍କା ମୋହରର ଓ ତାହାର ପାତକ ଓ ଗୁଜରର ଖୋରାକକୁ ଅକୁଲନ ଏଥିରେ ପୁଣି ତାହାକୁ କିଛିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରହିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଓ ତାହାପାଇଁ କିଛି ଅଧିକ ବ୍ୟୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା । ନିୟୁକ୍ତ ସମୟରୁ କେତେ କେତେ ଦୁଇ ତିନିମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବେତନ ପାଇଲେ ନାହିଁ ଓ ଏଥିମଧ୍ୟରେ କାହାରିକୁ ଜରିମାନା ସୁଦ୍ଧା ହେଲା । ଏତତ୍ତ ବ୍ୟତିରେକେ ତାହାକୁ ଯେତେ ଗୁଞ୍ଜଳ ଓ ଅଧିକାର ସମର୍ପଣ ହେଲା ତାହାର ଆୟ ଓ ବ୍ୟୟ ଉତ୍ତମ ମଧ୍ୟମର ଯଥାର୍ଥ ମତେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଲାନାହିଁ । ଫଳତଃ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକପ୍ରକାର ଧର୍ମ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଗଲା । ଏସ୍ଥଳେ ବହୁକାଳର ଗୁଡ଼ାକ୍ଷିତ ଗୁଜର ସୁଯୋଗ ପାଇଲଣ୍ଡଣି ଯେ ଉଦରପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଇଚ୍ଛା କରିବ ଓ ପ୍ରଲୋଭନନ ଆନୁଗାମୀ ହେବ ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କି ? ଧର୍ମ ଉତ୍ତରେ କେତେ କର୍ମ ପୁଣ୍ୟା ରୂପେ ଚଳିପାରିବ । ସକଳ ବିଷୟରେ ନିୟମିତ ପରିମାଣରେ ଶାସନର ଆବଶ୍ୟକ । ଯେବେ ଶାସନ ନାହିଁ ତେବେ କଦାଚ ଇଚ୍ଛାକୁସାର କର୍ମ ଚଳିବ ନାହିଁ ପାଚିତ୍ୟ ନୀତି ବକ୍ତା ସୁବିଧାକ ସେକସ୍ରାଦି କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଗୁହମଧ୍ୟରେ ଶାନ୍ତ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଦ୍ଵାରମୁକ୍ତ ଥିଲେ ଶୁଧା ପୀଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି କି ରମଯାନ ମାସର ଆଶଙ୍କା କରିବ ? ଏପରି କଦାଚ ହେବାର ନୁହଇ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି କୌଣସି ସମୟରେ ତାହା ସିଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ଅର୍ଥାତ୍ତ ବେବଳ ଧର୍ମ ଉତ୍ତରେ ଲୋକ ସତ୍ତମାର୍ଗରେ ଚଳନ୍ତି ତଥାଚରୁଦ୍ଧି ମ ନର କର୍ମ ଯେ ସାଧାନୁସାର ସର୍ବେ ରହିବାର ଉପାୟମାନ ବିଶ୍ଵସ୍ତ କରିବ । ତାଆଣୀ ହସ୍ତରେ ପୁତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିବା କେତେବେଳେ ସୁକ୍ତିସିଦ୍ଧ ନୁହଇ ଓ ଯଦ୍ୟପି କି ଏକସମୟରେ ଅମଙ୍ଗଳ ଦର୍ଶି ନପାରେ ତଥାପି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶଣା ସମୟରେ ସମର୍ପଣକାଣ୍ଡର ଦୋଷ ଧରାଯିବ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ବିଚରଣ କର୍ତ୍ତାମାନେ ଯଦ୍ୟପି ଉପଯୁକ୍ତ ବେତନ ଦେଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଅମଲ ନିୟୁକ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟରସି ଓ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବ୍ୟୟ ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ ଯଥାବିହୃତ ସାବଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ଏଦେଶ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶର ଲୋକାପେକ୍ଷା ଅଳ୍ପ ଦୁଷ୍ଟରସିତା ଦେଖାନ୍ତେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏପ୍ରକାର ବିବେଚନା କରି ଦେଖିଲେ ସ୍ଵଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟୟମାନ ହେବ ଯେ ସାହାଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖିତ୍ତ କର୍ମଗୁଣକ ସକାଶେ ଉତ୍ତମ ରୂପ ନ ଚଳିବାର ଅପବାଦ

ଦେବା ଅନର୍ଥକ କାରଣ ତଦ୍ୱାରା ଯାହାକି ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଅଛି ତାହା ବିଚରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅବବେକତାରୁ ହୋଇଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

କାଙ୍ଗାଳିଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଅବସ୍ଥା—

ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ପ୍ରଭା ଅସ୍ତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଓ ସରକାରର ଫସଲ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ ଜାଗରିତ ହେବାରୁ ବଜାରରେ ଶସ୍ୟର ଭାଉଁ ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଚାଉଳ ଟଙ୍କାକୁ ୭ ପେର ମିଳିବାର ଦୁଗ୍ରହ ଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ସପ୍ତାହରେ ୧୨ ପେରରୁ ଅଧିକରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧନ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଅଛନ୍ତି ଶସ୍ୟ ଅପ୍ରାପ୍ତର କଥା ଅଲ୍ପକାଳରେ କାହାରିକୁ କହିବାକୁ ହେବନାହିଁ । ଅତଏବ ଯେଉଁମାନେ ଘରଦ୍ୱାର ତ୍ୟାଗକରି ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କ ଆଶ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କ ନିବାହ କି ରୂପେ ଚଳିବ ସାହାଯ୍ୟ ବିଚରଣକାରୀଙ୍କୁ ଏଥିରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବୋଧ ହେଉଅଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଚିନ୍ତମାନ ଖୋଲୁଥିବ ତେତେକାଳ କାଙ୍ଗାଳିମାନେ ଆପଣା ନିବାହ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ । ଗତ ୬୭ ମାସ ସେମାନେ ଅନୁଚିନ୍ତରେ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଖାଇବାରୁ ଆଉ ପରିଶ୍ରମ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ହେଉନାହିଁ ।

ବିଶେଷରେ ସେମାନେ ଜାତିଗତ ପରିବାସତ ତ୍ୟାଗ କରି ଛତରେ ପସିଥିବାରୁ ଆଉ କୌଣସି ବିଷୟର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ଯେ ପ୍ରକାରରେ ହେଉ ଆପଣା ଉଦର ପୋଷିଥାରିଲେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତଚିନ୍ତା ଶେଷହେଲା । ଏପରି ଲୋକ କେଉଁ ଆଶାରେ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଲାଭର ଇଚ୍ଛା କରିବ ? ବିନାପରିଶ୍ରମ ଅଥବା ଯତ୍ନବୃତ୍ତ ପରିଶ୍ରମରେ ଯେବେ ସେ ଖାଇବାକୁ ପାଏ ତେବେ ତାହାର ଇନ୍ଦ୍ରିୟମଣ୍ଡି ଲାଭ ହେଲା । ଏମନ୍ତ କାଙ୍ଗାଳିଙ୍କ ସକାଶେ ଅନୁଚିନ୍ତ ଖୋଲିରଖିବା ବେଳେ ଆଲସ୍ୟର ସମ୍ମାନ ବଢ଼ାଇବା ହୁଅଇ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଶସ୍ୟର ଭାଉଁ ଯେରୂପ ହୋଇଅଛି ସେଥିରେ ଦିନକୁ ୫୦୯ ଅଣା ମୂଲ୍ୟରେ ଜଣେ ମୂଲ୍ୟଧାର ଦିନପାତ ହୋଇପାରେ ଓ ଇନ୍ଦ୍ରିୟମଣ୍ଡି କୁମ୍ପାନ ଓ ବାରିକମାଷ୍ଟର ଓଁରେଇ ଇଲକା କର୍ମରେ ଯେତେକଣ୍ଠ ମୂଲ୍ୟ କର୍ମ ପାଇ ପାରନ୍ତି । ଅତଏବ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସମସ୍ତ ଅନୁଚିନ୍ତରୁ ଅଲ୍ପ ଅବା ବିସ୍ତର ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଭଳି କାଙ୍ଗାଳିଙ୍କୁ ଏକାଦେଲେ ବିଦାୟ ଦିଆଯାଉ । ସେମାନଙ୍କୁ ହୁଏତ ଚଟା ଦ୍ୱାରା ଉପରୁକ୍ତ ଇଲକା ଇଞ୍ଜିନିୟର ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯାଉ ନଚେତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ଏକ ସିପ୍ରାହ

ଖାଇବା କାରଣ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇ ଛନ୍ଦରୁ ବାରଣ କରି ଦିଆଯାଉ । ଏ ସମୟ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅକ୍ଳେଶରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପାଇବେ । ଯେଉଁମାନେ ମାଟିକର୍ମ କରିବାକୁ ନ ଯିବେ ସେମାନେ ଆପଣା ଗ୍ରାମରେ ଧାନକଟା କର୍ମରେ କେତେ ଦିନ ନିର୍ବାହ କରିବେ ସେହି ନାହିଁ ।

ଏ ରୂପେ ପରିଶ୍ରମୋପଯୁକ୍ତ କର୍ମାଳଙ୍କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କଲରୁ ଅନୁଛନ୍ଦରୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବା ବ୍ୟକ୍ତି କେତେକ ଜଣ ଅକ୍ଷମ ଲୋକ ମାତ୍ର ରହିଯିବେ । ମାତ୍ର ସେ ମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ନିରୁ କଠିଣ କର୍ମ । କାରଣ ଏମାନେ ସ୍ୱୟଂ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଜୀବନଯାପନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଓ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରପାତ୍ରଣର ଭାବନେଇ ପାରେ ଏପରି କେହି ବରୁ କୁଟୁମ୍ବ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଅଳ୍ପ ଏହା ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେହର ସ୍ଥଳ ସୁତରାଂ ରବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଭିନ୍ନ ଏହାଙ୍କର ଉପାସ୍ତାନୁର ନାହିଁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜାଣିବାରେ ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏହି ବିଧାନ ହୋଇପାରେ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅନୁଛନ୍ଦରେ ସାବଧାନ ପୁଞ୍ଜର ରଖି ସର୍ବଳ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରାଯିବ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଉପଯୁକ୍ତ ହେଉଥିବେ ସେମାନେ ବିଦାୟ ହେଉଥିବେ ଓ ବାକିଲୋକ ଅବଶ୍ୟ ଜୀବଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ । ଏସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅନୁଛନ୍ଦରୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣି ସଦର କମ୍ପା ସବଡ଼ିଭଜନ ଅନୁଛନ୍ଦରେ ରଖିଲେ ସେଠାରେ ହାକିମ ଓ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱାରୀ ତାହାଙ୍କର ଯଥୋଚିତ ଯତ୍ନ ହେବ ।

ଅତିଏବ ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବକରୁ ଅଛୁଁ ଯେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାଭଳି ଲୋକଙ୍କୁ କିଷ୍ଟତ ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇ ଅନୁଛନ୍ଦରୁ ବହୁଷ୍ଟିତ କରାଯାଉ, ଅକ୍ଷମ କର୍ମାଳ-ମାନଙ୍କୁ ସଦର କମ୍ପା ସବଡ଼ିଭଜନର ପ୍ରଧାନ ସ୍ଥାନକୁ ସଠାଯାଉ ଓ ମଫସଲ ଅନୁ ଛନ୍ଦମାନ ଏକାବେଳେ ରୁକିହେଉ । ଦିନଗୋଟି ଅନୁଛନ୍ଦ ଜିଲ ସକାଶେ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଓ ଅଲବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଉତ୍ତମ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରଣ ପୁଞ୍ଜ ଏଥିର କର୍ମମାନ ଚଳିବ । ଅଧିକ ଅନୁଛନ୍ଦ ଖୋଲିବା କେବଳ ଅଧିକ ଅପବ୍ୟୟ ହେଉ ଓ ଏ ସମୟରେ ଯେବେ ତାହା ନିବାରିଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ହେଲା ତେବେ ତାହା କି ନିମିତ୍ତ କରା ନଯିବ ?

ଅରକ୍ଷ ବାଳକଙ୍କ ବିଷୟ ଏଥିପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କର୍ମପୁର ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ମତେ ଆତ୍ମର ଦୟାଶୀଳ ଗର୍ବଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ପ୍ରତି ବାଳକ ସକାଶେ ମାତ୍ରକୁ ଟ ୧ ଲା ଲେଖା ଏ ଖୋରାକ ମଞ୍ଜୁର କରି ଅଛନ୍ତି । ଓ ମିସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏଥିର ଭାଗନେବା ପାଇଁ କର୍ମିଟି ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି । ମିସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଏମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ହୋଇପାରିବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯଦ୍ୟପି ଏମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଲେଖିବା

ପଢ଼ିବା ଶିକ୍ଷା ଦୟାନିଧି କୃଷିବିଦ୍ୟା ଓ ଶିଳ୍ପ କର୍ମର ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବାର କୌଣସି
ଉପାୟ ହୁଅଇ ତାହାହେଲେ ଅନ୍ତ କାଳରେ ଏମାନଙ୍କର ପରମ ଉପକାର
ହେବ । ଭାରତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟ ଆନ୍ତେମାନେ ପୁଣି କଣାଇଲୁ ସେମାନେ
ବିବେଚନା ପୂର୍ବକ କର୍ମ କାରକ ହେବେ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦ

ବଙ୍ଗ ଦେଶର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ହୋଇଅଛି ସେ ସ୍ଥାନ
ମାନଙ୍କରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଓ ତାହାକିବାରଣ ଉପାୟମାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଗୋଚରର୍ଥେ ରିପୋର୍ଟ କରିବା ସକାଶେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏଚ୍. ଏଲ.
ଡାମ୍ପିୟର ସାହେବ ଖାସ କମିଶ୍ନର ସ୍ୱରୂପ ନିୟୁତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବଙ୍ଗାଳ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏହାଙ୍କୁ ଆଦେଶ କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ, ନବମ୍ବା, ଓ ଓକ୍ଟୋବର
ସନ୍ଦେଶମାନ ଉକ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ଭ୍ରମଣ କରି ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ଗତ ଓ ସାହାଯ୍ୟର
ପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଅନାହାର ଇତ୍ୟାଦିର ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଷୟମାନ ବିଶେଷ ରୂପେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପୂର୍ବକ ଏକ ଇତିହାସ ପ୍ରକାରରେ ଲେଖି
ଏପରି ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବେ କି ଯେମନ୍ତ ଆଗତ ପବ୍ଲିକେସନ୍
ବସ୍ତିବା ବେଳେ ଉକ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ପାରିବ । ଡାମ୍ପିୟର
ସାହେବ ଜଣେ ଉପଯୁକ୍ତ ହାକିମ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ କର୍ମ ଉତ୍ତମ ରୂପେ ନିର୍ବାହ ହେବ
ମାତ୍ର ତାଙ୍କସମାନ ଅନ୍ୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦୋଷଗୁଣ କି ପ୍ରକାରେ ସେବ୍ୟକ୍ତି
କରିବେ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନ୍ତେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କରିପାରୁ ନାହୁଁ । କଟକ
ନିବାସୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ -ଜାନନାଥ ବନ୍ଦୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କ ଲିଖିତ ଏକ ପତ୍ର ଏତଦ୍ଦେଶନ

ଗଜେଟରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଅଛି । ସେଥିରେ କଟକସ୍ଥ ସୁରାପାନ ନିବାସୀ ସଭା
ରହିତ ହେବାରୁ ଲେଖକ ଆକ୍ଷେପ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଲେଖକଙ୍କ ମତରେ ପ୍ରଧାନ
ସଭାମାନେ କାହିଁ ବିଷୟକ ବୃଥା ଦଳାଦଳି କଥାରେ ଲିପ୍ତ ହୋଇ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ
ସାଧକ ମହଦନୁଷ୍ଠାନରୁ ପରାନ୍ୱୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଯେ କାରଣରୁ ହେଉ ଆତ୍ମ-
ମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏ ସଭାଟି ପ୍ରକୃତ ହେବା ଉତ୍ତମ ହୋଇନାହିଁ । ଭରସା
କରୁଁ ଯେ ଏ ସଭାର ଅଧିକମାନେ ଏହାକୁ ପୁନର୍ଗଠିତ କରନ୍ତୁ ଓ ସାଧାରଣ ହିତ
ପଥରେ ପ୍ରାଣପଣେ ଯତ୍ନବାନ ହୋଇ ଆପଣାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ କରନ୍ତୁ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଡାକ୍ତର ଇଲକାର ଇନ୍ଦ୍ରପେକଟର ଯେନେରଲ ରିପୋର୍ଟ
କରି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଲହଠା ରୋଗରେ କଲେରାଜାଜନ ଔଷଧ ସାଧାରଣ ରୂପେ

ବ୍ୟବହାର କରିବାରେ ବିଶେଷ ଆପଣି ଅଛି ଓ ତାହା କେବଳ ବୁଦ୍ଧିବନ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇପାରେ ସେଥିରେ କେତେକ ଗାନ୍ଧୀ ବିଷ ଅଛି କେତେକ ପ୍ରକାର ଓଲଟିଠା ରୋଗରେ ଏ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଉପକାର ନକରି ଅପକାର କରିପାରେ ମାତ୍ର ଅଧିକ ହେଲେ ଶୀଘ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ହେଇପାରେ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁ ଯେ ଅନୁପମ ଅନେକ ଦୟାଶୀଳ ଓ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏହି କଲେରାଜାଲନ ଔଷଧ ଓଲଟିଠା ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଓ ବିଷର ସ୍ଵଳରେ ତାହା ନିଷ୍ଠୁଳ ହେବାର ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଯାଏ । ତାହାକୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଅଛୁ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଟାଇମ୍ସ ପତ୍ରିକା ଲେଖନ୍ତି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମଙ୍ଗଳାୟା ଯାହାଜଣେ ୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଇଞ୍ଜଲଣ୍ଡକୁ ଯାଇଅଛୁ । ଏତେଦିନ ଉତ୍ତରୁ ଧାତୁ ବିଶେଷ ଏ ଦେଶରୁ ଯାଉଅଛୁ । ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ କି ଏଥିର କାରଣ ଅଟଇ ?

ସୋମ ପ୍ରକାଶରୁ ଆବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଦ୍ଵାଇକୋର୍ଟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି ଅଦାଲତରେ ଡିମିନାଣ୍ଡ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚଳିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନକଲେ ତାହା ତମାଦ ଦେବ । ଅର୍ଥାତ ଯଥା ନିୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ କେବଳ ଡିମିନାଣ୍ଡର ଦରଖାସ୍ତ ମାତ୍ର ଦେଲେ ତଦ୍ଵାରା ତମାଦ ଦୂର ହେବନାହିଁ ।

ଗୁଜରାଟ ମିତ୍ର କହନ୍ତି ଯେ ଗୁଜରାଟର ରାଜା ଆପଣାର ଭୃତପୁତ୍ର ଏକ ମୁସଲମାନ ବେଶ୍ୟାର ମକ୍ତଦାସ୍ତ କବର ଆଜ୍ଞାଦତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ୧୨୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରି ଏକ ଗୁଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ତାହା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଘଟିତ ଓ ସେଥି ଗୁଣପାତେ ସ୍ଵାରା ମୁକ୍ତା ଓ ପ୍ରକାଳ ପ୍ରଭୃତି ଅଛି । ଏହି ପ୍ରକାର ଅପବ୍ୟୟ କରିବାରୁ ଏତଦ୍ଦେଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କର ଏପରି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହେଉଅଛି ।

ଆର. ଏଲ. ମାର୍ଟିନ ସାହେବ ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ବିଭାଗର ସ୍କୁଲ ସମୁଦ୍ଧର ଇନ୍ସପେକ୍ଟର ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଇଞ୍ଜି ସମ୍ୟାକ ଜନରବ ଶ୍ରବଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ମୁରଇ ସାହେବ ଇଂଲଣ୍ଡ ଗଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଧାନ କମିସ୍ନର ଟେମ୍ପିଲ ସାହେବ ବିଦେଶୀୟ ସେନେଟରୀ ହେବେ ଓ ସର ସିପିଲ ବିଜୁନ୍ ଆଗତ ଏପ୍ରେଲ ମାସରେ ପଦତ୍ୟାଗ କଲରୁ ଗ୍ରେ ସାହେବ ଲେଫ୍ଟିନାଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ହେବେ ଓ ଟେମ୍ପିଲ ସାହେବ କୌନ୍ସିଲର ସଭ୍ୟ ହେବେ ।

ଏଡୁକେଶନ ଗେଜେଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କୁଇବେକ ନଗରରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗି ପଡ଼ିଣ ହଜାର ଗୁଡ଼ ଦଗ୍ଧ ହେବାରେ ଅଠର ହଜାର ଲୋକ ଗୁଡ଼ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଉକ୍ତ ପଦ୍ଧି ଆହୁରି କହନ୍ତି ଯେ ଲିବରପୁଲ ନିବାସୀ ଜଣେ ଭଦ୍ରଲୋକ ଏତେଦୂର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି କରି ଏହି ଭବିଷ୍ୟତବାଣୀ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ରାଟ ନେପୋଲିୟନ କର୍ତ୍ତୃକ ଇଂଲଣ୍ଡ ଆକ୍ରମଣ ହେବ । ସେ ତାହାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ପୁସ୍ତକାକାରରେ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛନ୍ତି । ଅତ୍ୟତୀନ୍ଦ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀମୀଳ ମାଲିକା ମୁଦ୍ରିତ କଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏଦେଶର ଅନେକ ଭବିଷ୍ୟତ ରସୟ ପ୍ରକାଶ ହେବ ।

ବଙ୍ଗ ଦେଶର ଯେଲ ସମୂହର ଇନସପେକ୍ଟର ଜେନେରଲ ଭାରତ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେହି ବିଷ ବିକୟ କିମ୍ବା ଆପଣା ନିକଟରେ ଗଣ୍ଡି ନପାଶିବାର ନିୟମ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିବା ବିଷୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ରିପୋର୍ଟ କରି ଅଛନ୍ତି ।

ବୋର୍ଡ଼ ରେବନ୍ୟୁଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବଙ୍ଗ ଦେଶର ଅନେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଦୁର୍ଗିନ୍ଧାଗ୍ନି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହେଉଅଛି । ବାଲେଶ୍ୱର, ମେଦନୀପୁର, ପାଟନା, ସାରନ ଓ ସାହାବାଦରେ ଅନୁଚ୍ଛନ୍ଦିମାନ କ୍ରମେ ବନ୍ଦ ହେଉଅଛି ଓ ଫସଲ ଉତ୍ତମ ହୋଇଥିବାରୁ ଚାଷୀ ଗୁଣ ଶୀଘ୍ର ଉଣା ହେଉଅଛି । ଏହା ଥିବ ଆନନ୍ଦ ସମାଗ୍ଧିର ମାତ୍ର ମୃତ୍ୟୁ ସଖ୍ୟା ଅବଧି ବିଶେଷ ଉଷା ହୋଇନାହିଁ ।

କଟକରେ ଚାଷୀ ଗୁଣ ଏକ ନୂତନ ନିୟମରେ ବଢ଼ୁଅଛି । ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ଦିନି ଚାଷୀର ଗୁଣ ବଦଳ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ସୌଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ ଯେ ପ୍ରତି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ କିଛି ଚାଷୀ ଅଧିକ ହେଉଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସହରରେ ୧୩ ସେର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଷୀ ପ୍ରାୟ ହୁଅଇ ଓ ସମ୍ବଲପୁରରୁ ଯେ ପରିମାଣରେ ଆମଦାନି ହେଉଅଛି ଏଥିରେ ଅଧିକ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଯାହାହେଉ ଏଣିକି ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଅଛି ଯେ ଏବର୍ଷ ଲୋକ ସୁସ୍ଥରେ ରହିବେ । ଏବେ ଦଣ୍ଡିଦାରଙ୍କର ମେଳ ନାହିଁ କି ?

ଗଜ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୋର୍ଡ଼ରେବନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଶାକୁ ତଳ ଲିଖିତ ମତେ ଶସ୍ୟ ପଠାଇବାରେ ବ୍ୟୟ କରିଅଛନ୍ତି ଯଥା—

କଟକ ଓ ପୁରୀ	ଟ ୧୦,୧୭୫୪୭
ଧାମରା ଓ ବାଲେଶ୍ୱର	ଟ ୨,୭୭୦୩୩
	<hr/>
	ଟ ୧୨,୯୪,୫୮୦

ଗଜ ଜନଶ୍ରୀ ମାସଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୩୧ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟରେ ପ୍ରାୟ ୭୭ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି ଗଜବର୍ଷ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ୭୧ ଲକ୍ଷ ଜଳ ବର୍ଷିଥିଲା ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ସମ୍ପାଦ ପାଇଥିବୁଁ ଯେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଚାନ୍ଦିନୀ ଟଙ୍କାକୁ
୨୧ ଘେର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବୁ । ମାତ୍ର ପୁରୀରେ ୧୦ ଘେରରୁ ଅଧିକ ହୋଇନାହିଁ ।

ଇଣ୍ଡିୟନମିରର ସମ୍ପାଦକ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଲିକତା ପ୍ରଦ୍ଧ ସମାଜର ପ୍ରଧାନ
ଆରୁର୍ଥୀ ବାବୁ ଦେବେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ଆଗତ ଶୀତକାଳରେ ବୋମ୍ବାଇଁ ଯିବାର
ଅଭିପ୍ରାୟ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଆଗ୍ରାବାଟେ ବରାବର ସ୍ଥଳପଥରେ ଗମନ କରିବେ ।

ଏଡ଼୍ିଟିଂର ଗେଜେଟରୁ ଜାଣି ହେଲୁଁ ଯେ ଅମିର ସେଥର ଅଲି ଖାଁ
କାନ୍ଦାହାରରୁ ହସ୍ତାନ୍ତକୁ ଯାତ୍ରା କରିଅଛନ୍ତି । ଅମିରଙ୍କ ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ବବାଦ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବାରୁ ରାଜ୍ୟର ଶାନ୍ତି ଅନେକ ହ୍ରାସ ହୋଇଅଛି ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ
ସର୍ଦ୍ଦାର ଓ ପ୍ରଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଉପସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ଏକ ବାକ୍ୟ ହୋଇ
ଅମିରଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଧ୍ୟସ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଯସୋହର ଓ ନଦୀୟା ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରଜା ଓ ମାଲକରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦ୍ଵେଷଭାବ ଅନେକ ନିରାକୃତ ହୋଇଅଛି । ନଦୀୟାରେ ମାଲଗୁଷ୍ଠ ଅଧିକତର
ଆଦରଣୀୟ ହୋଇଅଛି । ମାଲ କୃଷି ଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଏହା ପ୍ରଜା-
ମାନଙ୍କର ପୁଂବାପେକ୍ଷା ଅନେକ ଦୃଢ଼ପୂଜ୍ୟ ହୋଇଅଛି ।

ଦିଲ୍ଲୀ ଗେଜେଟ କହନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେନେଗଲ ଆଗ୍ରା ଦରବାର ଶେଷ
ହେଲୁଁ ମିର୍ସାପୁର ବାଟେ ଟେମ୍ପେଲ ସାହେବଙ୍କ ଆମନ୍ତ୍ରଣରେ ଜର୍ବଲପୁର ଗମନ
କରିବେ ଓ ସେଠାରେ ଗୁରୁତର ଓ ରେଲୱେର ଉନ୍ନତ ଦର୍ଶନ କରିବେ ।

କାଗୁଲର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନେ ଭୂତପୁଂବ ଅମିରଙ୍କ ଭ୍ରାତୃଷ୍ଠୁଣ ସର୍ଦ୍ଦାର
ଅବଦୁଲ ରୁଫ ଖାଁ ଓ ଆବଦୁଶାହି ଖାଁ ଅମିର ଘେର ଅଲି ଖାଁଙ୍କ ସପକ୍ଷପାତ
କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାରାଗୃହ କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରହେଳିକା—

ଅଙ୍ଗେ ମଣିଥିଲେ ହେଁ ମୁଁ ଅଛଇ ଅନ୍ତରେ
ଅଦୃଷ୍ଟରେ ଥଲକୁ ପଡ଼ିଛି ଅନାଦରେ ।
ସର୍ବବର୍ଣ୍ଣେ ଅଗ୍ରଗନ୍ୟ ନୁହେଁ ଗ୍ରେଟ ଜାତି
ମିଛକୁ ପଶ୍ଚିତ ମୋତେ ଅଜାତି କହନ୍ତି ।
କାଳକୁ ଅକାଳ ସିନା କରିଅଛୁ ମୁହିଁ
ମାତ୍ର ଯୋଇ ମରୁଡ଼ି ମୁଁ କିଛି ନଜାଣଇ ।
ଭାବନାରେ ମୋତେ କାହିଁ ପାଇବ ସୁଜନ
ଅନ୍ତେ ମୋତେ ପାଇବ ଭାବହେ ସୁଜନନ ।

କୁହେ ବୃଷ ଶାଳା ଜନ୍ମ ପଦ୍ମରେ ମୋହର
 ନୁହେଁ ଜଳଜନ୍ତୁ ବାସ ସାଗର ଭିତର ।
 ପଦନାହିଁ ତଥାଚ ଭ୍ରମଜ ବହୁ ଦେଶ
 ହସ୍ତ ବିନା ପ୍ରକାଶଇ ବଳ ମୁଁ ଅଶେଷ ।
 ସ୍ଵଚ୍ଛ ନିର୍ମଳ ମୋଠାରୁ ଅଛି ଅବା କେହ
 ବଦି ସ୍ଵଭାବକୁ ମାତ୍ର ସଦା ଅଛି ବୋହ ।
 ଏତେ ପରିଚୟ ଦେଲି କହ ମୋର ନାମ
 ଅଲକଥା କହ ସୁଖେ କରହେ ବିଶ୍ରାମ ।

ପ୍ରେରିତ ପତ୍ର—

ମହାଶୟ ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ତା. ୨-୧୦ ରଖର ପ୍ରଦ୍ଵେଲିକା
 ମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ପଠାଇଲୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରି ବାଧ୍ୟତ କରିବା
 ହେବେ । ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ପଦରେ ତହିଁର ବ୍ୟାଖ୍ୟା
 ହୋଇଅଛି ।

ପ୍ରଥମେ ଲବ୍ଧ କରି ରୁଚି ଧନ ଦତ୍ତ
 ଦ୍ଵିତୀୟେ ଭାବି ମଧ୍ୟରେ ଦେବର ସମୁକ୍ତ ।
 ଆଦ୍ୟୋଦୟ ଚୂଡ଼ାକର ବ୍ୟଙ୍ଗ୍ୟାର୍ଥ ସମ୍ଭବ
 ପ୍ରାନ୍ତରେ ସୁଗାର୍ଥ ବିନା ସରସ୍ଵତୀ ଶାନ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ

ବିଜ୍ଞାପନ—

ପତ୍ରିକା ଗ୍ରାହକ ମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁଁ ଯେ ଗ୍ରାହକ ହେବା ସମୟଠାରୁ
 ଅଥବା ଯେ ସମୟ ନିମିତ୍ତ ଅଗ୍ରୀମ ମୂଲ୍ୟ ଦିଆ ଯାଇଥାଏ ସେ ସମୟ ଶେଷଠାରୁ
 ତିନିମାସ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରୀମ ମୂଲ୍ୟ ନଦେଲେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ବକିୟା ନିରଖରେ ମୂଲ୍ୟ
 ନିଅନ୍ତିବ ।

ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାଏ

ଏ ପତ୍ରିକା ସମ୍ପାଦକ ସମସ୍ତ ଚଟାପତ୍ର ଟଙ୍କା ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୀ ଗୌରୀଶଙ୍କର
 ରାଏ ମେନେଜରଙ୍କ ନାମରେ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ସହର କଟକ ଆଲମତଦ ବଜାର କଟକ ପ୍ରାଣି
 କୁମ୍ଭୀନର ପଥର ଗ୍ରହାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ପତ୍ରିକାର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହାୟତାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରାଗଲା ।

ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା

ସାପ୍ତାହକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା

<p>ଭାଂଗ ୧୭ ସଂଖ୍ୟା</p>	<p>ତା ୨୪ ରଖ ମାତ୍ରେ ନବମ୍ବର ସନ ୧୮୭୭ ମସିହା । ମୁ । ଦି ୧୧ ନ ମାର୍ଗଶିର ସନ ୧୨୭୪ ସାଲ ଶନିବ ର</p>	<p>ଅଗ୍ରମ ବାଷ୍ଟକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୯ ବର୍ଷନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ଟ ୭୯ ମଧ୍ୟସଲ ଗ୍ରାହକ ମାନଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ ଛଡ଼ା ଡାକମାମୁଲ ବର୍ଷକୁ ଟ ୩</p>
---------------------------	--	--

ଓଡ଼ିଶାର ଚରସ୍ଥାୟୀ ଓ ଅଚରସ୍ଥାୟୀ ମାହାଳ—

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡେମ୍ଫିୟର ସାହେବଙ୍କୁ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆଦେଶ କରିଅଛନ୍ତି, ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିଷୟ ଏହି ଯେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିତ ଚରସ୍ଥାୟୀ ଓ ସାମୟିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତି ମାହାଳମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମପ୍ରକାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଫଳ ଜଣାଇବେ । ଏ ପ୍ରଶ୍ନଟି ଅତି ଗୁରୁତର ଅଟଇ ଓ ଏଥିର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଉପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଚରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଆଶା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିର୍ଭର କରଇ । ମାତ୍ର ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଶଙ୍କା ହେଉଅଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର ଅବସ୍ଥା'ରୁ ଏଥିର ପକୃତ ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ଦୁରୁହ ଓ ସେଥିର କାରଣମାନ ନିମ୍ନେ ପ୍ରକାଶ ଦେଉଅଛି ।

ଇଙ୍ଗରେଜ ମାନଙ୍କ ରାଜଶାସନାବଧି ଏ ଦେଶସ୍ଥ ଯାବତ୍ ଭୂମ୍ୟାଧିକାରୀମାନେ ତିନି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଯଥା ଜମିଦାର ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜା ଓ ଗଡ଼ଜାତ ରାଜା ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅଧିକାରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ଭୂମି ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ର ଓ ବାହୁଲ୍ୟ ରୂପେ ଯତ୍ନ ଓ କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇ ୩୦ ବର୍ଷ ମିଥାତରେ ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ ହୋଇଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କାଳ ଶେଷହେଲା ଏଥିର ସରକାର ଯେ ନିୟମରେ ଯେତେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ତାହା ଦେବାକୁ ସ୍ୱୀକାର ନକଲେ ସେମାନଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ଉପରେ କିଛିମାତ୍ର ଅଧିକାର ରହି ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଗଲ ବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ସର୍ବତୋଭାବେ ଜମିଦାରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲ୍ କେବଳ ପ୍ରଭେଦ ଏହି ଯେ ଏହାଙ୍କ ମାହାଳମାନ ବାହୁଲ୍ୟ ଜରିବ କି କରଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇନାହିଁ ଏବଂ ଯେତେ

ଟଙ୍କା ପେସକସ ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଦ୍ଦାଳିବାର କରୁଲୁଥିବ ତୋଇଅଛି ତାହା
 ଚିରକାଳ ସକାଶେ ନିଷ୍ପତ ହୋଇଅଛି । ଏଥିର ସମାବୃତ୍ତି କେବେହେଁ ହେବ
 ନାହିଁ । ଗଡ଼ଜାତର ରାଜାମାନେ ଉପରୁକ୍ତ ଦୁଇପ୍ରକାର ଭୂମ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ
 ଅଟନ୍ତି । ଏମାନେ ଚଳିତ ଆଇନର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ନୁହନ୍ତି ଓ ଇଙ୍ଗରେଜ ଆଧିକ୍ୟ
 ସ୍ୱୀକାରର ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଯଦ୍ୱଳସ୍ଥିତ ପେସକସ୍ ଦେଇ ଆପଣା ଆପଣା ରାଜ୍ୟରେ
 ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ଚଳାଇ ପାରନ୍ତି ଅତଏବ ଏ ଦେଶରେ ଦୁଇପ୍ରକାର ଚରସ୍ଥାୟୀ
 ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଓ ଏକପ୍ରକାର ଅଚରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଭୂମି ଅଛି ଏଥି ମଧ୍ୟରେ
 ଗଡ଼ଜାତର ଅବସ୍ଥା ସଙ୍ଗପ୍ରକାରେ ଭିନ୍ନ ଥିବାର ତାହା ଗୁଡ଼ିଦେଇ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ
 ରାଜା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କ ଉପରୁକ୍ତ ଅଭିପ୍ରାୟ
 ସିଦ୍ଧ ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ଖେଦର ବିଷୟ ଯେ ଏ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କଲେ ବିପତ୍ତି
 ଭାବର ପରିତ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ବଙ୍ଗ ଦେଶର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀବୃତ୍ତିର କାରଣ
 ଆଲୋଚନା କଲେ ଚରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟୟମାନ ହୁଅଇ ଓ ବଙ୍ଗ
 ଦେଶର ଲୋକମାନେ ତାହା ମୁକ୍ତ କଣ୍ଠରେ ସ୍ୱୀକାର କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏଠାକାର
 ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ସେହି ପ୍ରକାର ଚରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ଲଭ କରିଥିବା
 ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଅଦ୍ୟାପି କେହି ଆପଣା ଅବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ କରିନାହାନ୍ତି ବରଂ ନାନା
 ଅପବ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା କେତେକ ପୁରୁତନ ବଣ ଅଧୋଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ
 ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଆପଣା ସମ୍ପତ୍ତି ସମର୍ପଣ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ସମ୍ପତ୍ତି
 କେବଳ ମହାଜନଙ୍କ କରୁଣା ବଳରୁ ଅବଧି ପୂର୍ବ୍ୟାଧିକାରୀଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରହିଅଛି ଓ
 କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିତ ହେବ ତାହା କେହି କହି ନପାରନ୍ତି ।

ଜମିଦାରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏତାଦୃଶ ମନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
 ଅନେକ ଲୋକ ଅପବ୍ୟୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପତ୍ତିସ୍ତନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ
 ଲୋକ ମାଲଗୁଜାରି ଦେଇ ବିବେଚନା ପୁଞ୍ଜର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ ବହୁକାଳରୁ ଆପଣା
 ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି । ଏରୂପ ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟରେ ହଠାତ୍ କୌଣସି ଲୋକର
 ଭ୍ରମ ହୋଇପାରେ ଯେ ଚରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ ସାମୟିକ ବନ୍ଦୋବସ୍ତାପେକ୍ଷା
 ନିକୃଷ୍ଟ । ବସ୍ତୁତ ତାହା ନୁହଇ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ପୁଞ୍ଜରୀରୁ ଆପଣା
 ମର୍ଯ୍ୟଦା ଓ ଧନର ଅଭିମାନରେ ରହି ବିଦ୍ୟା କି ଜ୍ଞାନଲଭର ଚେଷ୍ଟାରୁ ବଞ୍ଚିତ
 ରହିଲେ ସୁତରାଂ ରାଜ୍ୟ ପାଲଣରେ ସ୍ୱୟଂ ଅକ୍ଷମ ହେବାରୁ ଆପଣା ଅଧିକାର
 କର୍ମଗୁଣ୍ଡମାନଙ୍କ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେଲେ ଓ ସେମାନେ ସୁଯୋଗ ପାଇ ନାନାପ୍ରକାର
 ତୋଷାମଦ ବାକ୍ୟ ଓ ଛଳଦ୍ୱାରା ରାଜାମାନଙ୍କୁ ବିଷୟ କର୍ମର ଚନ୍ଦ୍ରାରୁ ବିପୁଣ
 କରାଇବା ଆଶାରେ ତାହାଙ୍କୁ ନିଷ୍ଠୁଳ ଅବା ଦୁର୍ଘଣ୍ଟିୟ ବ୍ୟାପାରରେ ଏପରି ଲିପ୍ତ
 କଲେ ଯେ ଆପଣା ଅବସ୍ଥା ଚନ୍ଦ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅବକାଶ

ରହିଲାନାହିଁ । ଏମାନେ ଏକପ୍ରକାର ଶିଶୁ ବଦାଚରଣ ପ୍ରକାଶ ପୁସ୍ତକ ଯେତେବେଳେ ଯାହା ଦେଖିଲେ ତାହା ଫସ୍ତ କରିବାକୁ ଅଭିଳାଷୀ ହେଲେ ଓ ତାହା ଫସ୍ତ କରି ନଦେଲେ ପଛେ ରାଜାରଷ୍ଟ୍ର-ହୋଇ ଆପଣା ଆସୁ ରୁଣ୍ଡିବାକୁ ଚାହୁଁବେ ଏ ଦେଶ କର୍ମରୁଣ୍ଡମାନେ ସେହି ପଦାର୍ଥ ତାହାକୁ ଦେଲେ ଓ ହାତରେ ଟଙ୍କା ନଥିବା ବେଳେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମଧ୍ୟ ଅପବ୍ୟୟମାନ ଚଳାଇଲେ । ଏହି ରୂପ ନାନାପ୍ରକାର ଅପବ୍ୟୟ ବର୍ଜନ ଓ ଆସୁ ଅପହରଣ ହେବାରୁ ଅସମ୍ଭବ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ଚିରସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ଫଳ ଲାଭ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ନଚେତ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ରୂପ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି ସଦ୍ୟସି କିଛିତ ମାତ୍ର ପରିଶ୍ରମ ସହକାରେ ଆପଣା ବିପୟ ରୁଣ୍ଡିନ୍ତେ ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ଏତାଦୃଶ ଦୁର୍ଭବସ୍ଥା ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ସମସ୍ତ ରାଜାଙ୍କର ଏ ରୂପ ଅବସ୍ଥା ନୁହେଇ । ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକଙ୍କର ଏହିପ୍ରକାର ଗତି ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏକ ଏକ ଜଣ ଏପରି ସୁଚତୁର ଓ ବିବେଚନା କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବିପୟ ରକ୍ଷାଦ୍ୱାରା କେବଳ ଆନନ୍ଦରେ ଦିନ ଯାପନ କରୁଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ଭବିଷ୍ୟତ ସକାଶେ ମଧ୍ୟ କିଛିତ କିଛିତ ଅର୍ଥ ସଞ୍ଚୟ କରିବାର ଶ୍ରବଣ ହୁଅଇ ସାମର୍ଥ୍ୟ କ ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କଦାଚ ମଙ୍ଗଳକର ନୁହେଁ ଓ ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନଃପୁନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଅଛୁ । ତେବେ ଜମିଦାରମାନେ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଭଲ ଅଛନ୍ତି । ଏଥିର କାରଣ ଏହି ଯେ ଅନେକ ଜମିଦାର ବିଦ୍ୟାଭ୍ୟାସ କରି ସରକାରୀ କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସରକାର ଦେଶୀୟ ଓ ବିଦେଶୀୟ ଜ୍ଞାନବାନ ଓ ବହୁଦର୍ଶୀ ଲୋକଙ୍କ ସହବାସ ଦ୍ୱାରା ସୁଚତୁର ଓ ସାବଧାନ ହେବାକୁ ଶିକ୍ଷା ପାଇଅଛନ୍ତି ଏସମସ୍ତ ଗୁଣ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥୋପାର୍ଜନ ଆଶା ବଢ଼ିବାରୁ ନାନା ସଦୁପାୟ ଚିନ୍ତା କରୁଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ଅଗମ୍ୟସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଏକାକି ରହିବାରୁ କାହାରଠାରୁ ସଦୁପଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତିନାହିଁ । କିମ୍ବା ଆପଣା ମନରୁ କୌଣସି ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସେମାନଙ୍କର ଦଶା ଭଲ ହେବାର ଅତି କଠିଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ଏରୂପେ ରାଜା ଓ ଜମିଦାରଙ୍କର ଉତ୍ତମାଧମ ବିଚାର କଲୁଁ ବୋଲି କେହି ଯେମନ୍ତ ମନେ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ କାହାର ନିନ୍ଦା କି ପ୍ରତି କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲା । କେବଳ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତର ନ୍ୟୁନାଧିକ ବିଚାର ସକାଶେ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲୁ । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାସନା ଯେ ମୁଗଲବନ୍ଦୀ ରାଜାମାନେ ରାଜ୍ୟ ପାଳଣ ଗୁଣରେ ନିପୁଣତା ଲାଭ କରି ଆପଣା ଆପଣା ବହୁ କାଳର ପୈତୃକ ସମ୍ପତ୍ତି ରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଓ ଫମେ ଫମେ ଅଧିକ ଧନବାନ ହୋଇ ଯଶ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ୱରେ ପୃଥ୍ୱିବାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ପରି ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସଦ୍ୟସି ଆପଣା କର୍ମକୁ ଭୋଜପୁଷ୍ୟ ମହାଜନଙ୍କ କରତଳେ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ତାହା କି

ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅପମାନର ବିଷୟ ନୁହଇ । କୌଣସି ଦେଶରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ବଡ଼ ମନୁଷ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦେଶରେ ଯେତେ ଅଧିକ ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ଲୋକ ଥାନ୍ତି ସେ ଦେଶର ଗୌରବ ତେତେ ପରିମାଣରେ ବଡ଼ଇ ।

ସ୍କୁଲର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ—

ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ସହାୟ ବିଷୟମାନ ଲେଖିବା ଯୋଗୁଁ ପାଠକମାନେ ଅସନ୍ତୋଷ ହେବେନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତଗୋଟି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଇଞ୍ଜରେନ ସ୍କୁଲ ଅଛି ବରଷକୁ ବରଷ ବଡ଼ସାନ ହୋଇ ୧୫ ଜଣ ଅଦ୍ଭାଜ ବାଳକ ଏହିନ ସ୍କୁଲରୁ ବାହାରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳାମଙ୍ଗଳ ଅବସ୍ଥା ନିର୍ଭର କରେ । ଏମାନେ ପୁଣିକି ଓ ସଦାଚରଣ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ଓ ତାହା ନହେଲେ ଦେଶର ଅସ୍ତୀମ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ଭାବନା ଅତଏବ ଅତି ଦେଶର ଯୁବକମାନେ କି ରୂପ ଶିକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ ଯୁକ୍ତସିଦ୍ଧ କି ନା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଏହି ଜ୍ଞାନରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ କଟକ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀର ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲୁଁ । ୧୮୭୭ ଯାଳ ପ୍ରାୟ ଶେଷ ହୋଇଅସିଲା । ଏବର୍ଷ ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଥିବା ପାଠ ଶେଷକରି ବାର୍ଷିକ ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ ବର୍ଷାଋତୁରେ ବାଳକମାନେ ନୂତନ ପାଠାରମ୍ଭ କରିବେ । ଆବଶ୍ୟକ ମତେ ନୂତନ ପୁସ୍ତକ ଓ ନୂତନ ପ୍ରଣାଳୀ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରଚଳିତ କରାଯିବ । କଥାଟେ କହନ୍ତି ଚଣ୍ଡା ହୁଡ଼ିଲେ ବର୍ଷେ । ସେହିପରି ସ୍କୁଲ କର୍ମଗୁଣମାନେ ଯଦି ଏ ସମୟରେ କିଛି ଭୁଲ କରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ସ୍କୁଲ ସହିତ ଆପଣା ଭ୍ରମଚକ୍ରରେ ଆଗତ ବର୍ଷ ସମୁଦାୟ ଭ୍ରମଣ କରିବେ । ଅତଏବ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବା ପୁସ୍ତକ ଇତ୍ୟାଦିର ଦୋଷଗୁଣ ବିବେଚନାର ଏହି ଯଥାର୍ଥ ସମୟ ଆମ୍ଭେ ଭରଣା କରୁଁ ଯେ ଏ ବିଷୟରେ ତଳେ ଯାହା ଲେଖୁଅଛୁ କଟକ ସ୍କୁଲର କର୍ମଗୁଣମାନେ ଓ କମେଟୀର ମେମ୍ବରମାନେ ମନୋଯୋଗ କରି ପାଠ କରିବେ ।

କଟକ ସ୍କୁଲରେ ବାଳକମାନେ ପ୍ରବେଶିକ୍ଷା ପରୀକ୍ଷା ସକାଶେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କିମ୍ବା ଏକଦଣ୍ଡ ଇଞ୍ଜରେନି ସାହାଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଦୁଇବର୍ଷ ପାଠ କରନ୍ତି । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ଏହା ଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧନୁହେଁ । ଏକବର୍ଷ ଯାହା ପାଠ କରାଯାଏ ତାହା ପାଠ କରିବାରେ ଅନ୍ୟ ଏକବର୍ଷ କ୍ଷେପଣକର କେବଳ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରିବ ଠାରୁ ଗହୁଁତ । ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ ସେହି ପୁସ୍ତକ ପାଠ ସମୟରେ ମନୋବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ଗୁଲଣା ହୁଏନାହିଁ ।

ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ବାଳକମାନେ ଯାହା ସିଖା କରନ୍ତାନ୍ତୁ ତାହା ବର୍ଷ ସିଖାକଳ
କଳ ପଠ ଦେବା ସମୟରେ ତାହା ଶୁଭପତ୍ନୀ ପରି କୁହନ୍ତୁ ଓ ସିଖାକଳ
କଳରେ ଯେହୁପରି ସିଖା କରନ୍ତୁ । ମନୋବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ସ୍ତମ୍ଭ ସୁସିଖାର ଅତି
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ତାହା ନଦୋଇ କରିପରି ସିଖାକଳ କଷ୍ଟକର ଓ ମଧ୍ୟ ଅନୁକୂଳ
କୁହାଯାଇପାରେ । ଉକ୍ତ ସୂତ୍ରକୁ ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ଉନ୍ନତ କରି ପଠକରେ ମଧ୍ୟ କଳ
ରପକାର ନାହିଁ । ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ୧୪୦ ପୃଷ୍ଠାର ଏକକଣ୍ଠ ସୂତ୍ରର ପଢ଼ିଲେ ପଠକବର୍ଷ
୨୦ ଓ ପଢ଼ିବାମତରେ ୭ ମାସା ହେଉଅଛି ଓ ରଚକାର ବୁଦ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦି କମନ୍ତେ
ସୁଖମାସ ପ୍ରକଟଦେଲେ ପଠି ମାତ୍ରରେ ୧ ପୃଷ୍ଠା ଅର୍ଥାତ୍ ୪୩ ପଠକ ଓ ପଢ଼ି ବଦଳ
ଏକ ପୃଷ୍ଠାର ଏକ କ୍ରମର ବକଳର ପଠକଅଛି । ଏପରି ସିଖା କଲେ କି ଉପକାର
ହେବ ତୁ ଯଦି ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ପଠା କଲବା ଦ୍ଵାରା କଟାରେକି
କ୍ରମରେ ବୁଦ୍ଧିଦେଲେ ସପ୍ତମ ହେଣୀରେ ଏକ ବର୍ଷରେ ପ୍ରଦେଶିକା ପଢ଼ିଲେ
ପାଠକା ସୂତ୍ର ଅତ୍ୟାଧିକ ବାଳକମାନେ ପଠକର ପାଠକେ ଓ ବାରମ୍ବାର
ଏକକଣ୍ଠ ସୂତ୍ର ପଠକରେ ଯେପରି ପଢ଼ିଲେ ତାହା ନଦୋଇ ବାଳକମାନେ
ପ୍ରକ୍ତରେ ପଠ କଲବେ । ନକର୍ଣ୍ଣରେ ୧୦୦୭ ପ୍ରଦେଶିକା ପଢ଼ିଲେ ଦେଉଡ଼ିଲେ
କହି ମଧ୍ୟ ୧୫ କଟାରେକି ପ ଦିକାରେ ଅଧିକା ହେବୁ ପଢ଼ିଲେକାହିଁ ଚୋରାଧି
ଅସମର୍ଥ ହେଲେ । ଏହା ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଦରେକେ ହରା ଉପାଧି ୪୩ କଟାରେକି
ପାଠକା ପଢ଼ିବା ଧାର ଅକର୍ମଣ୍ୟ ହରା ପ୍ରକ୍ତ ପଢ଼ି ଅତ୍ୟାଧି ଉପସ୍ଵାମାନଙ୍କରେ
ଅସ୍ଵର ଯାହା ହେବ୍ୟ ଅଛି ପରେ ଅବତାପ ମତେ ପ୍ରତାପ କରିବୁ ।

ପ୍ରାୟାସକ ସମ୍ଭାଷଣ

ଚୋରାଧିକା
କଟାରେକି ୫୩

ତାହାକି ଚବେତକାରେ ହେବ ଚବେତକରେ ସପ୍ତମୁଷାରେ ହେବି
କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩
କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩
କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩
କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩
କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩ କଟାରେକି ୫୩

ତେଣୁ ପଦ ଲକ୍ଷ୍ମୀସ୍ଵାମୀ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବନ୍ଦନା ଚରଣମେଣୁ ସ୍ଥିର
କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ୟୋତ୍ପତ୍ନି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁମ ବସୁର ନର ବ୍ୟବହାର ହୋଇ ନଥିବା
ସ୍ଵାମୀ କାଗଜ ତେଣୁ ହସ୍ତାଘାତ ସେଥିରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ତେଣୁ ଦୟାପାଇ
ପାରେ ।

ନେହିବ ଓ ଚିତ୍ତସୁନ୍ଦ ନାମକ ପତ୍ନୀରୁ ନିର୍ଦ୍ଦାୟାଏ ଯେ ତାଙ୍କର ଅସିଦ୍ଧତା ନର
ଦୁଇକଣ ଦେଖିବୁ ଅପେକ୍ଷର ଚରୁଣିତ ନମସ୍କରେ ଅତୀତରେ ହାଜର କହେବା
ତୋଷରେ ସେମାନେ ହାଜରକ ଅସିଦ୍ଧା ପଦକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକ ସୁଦା ପ୍ରକାଶେ ତାହାଙ୍କ
ଭ୍ରମରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାଳାରେ । ଅପେକ୍ଷର ଦୁର୍ଦ୍ଦି ହାତ ଚୋର୍ଟରେ ଅସିଦ୍ଧ କରବାରେ
ସେଠା ଫୁଲମ ଅନୁସାରେ କରର କଳ ସ ହେବ ନରମାନା ମାତ୍ର କଲେ । ପ୍ରମାଦ
କେତା କଲେ ଯେ ଅସିଦ୍ଧତା କରୁ ଅନୁସାସ୍ତୁ ଫୁଲମ ହେଲୁ ଚରଣମେଣୁ ତାହାଙ୍କ
ପ୍ରକାଶେ ଚରୁ ବ୍ୟାଧ କରବେ ନାହିଁ ।

ହେତୁ ହେନେକର ଅଦେଶ କର ଅଛନ୍ତି ଯେ ଦେଖିବୁ କରମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
ନେହିମାନେ ନୂତନ ପେନପଦ୍ ଚନ୍ଦ୍ରମ ତାହାହେବା ସୁଦରୁ କର୍ମକର ଅଛନ୍ତି
ସେମାନେ ସୁଦରୁ ଚନ୍ଦ୍ରମ ଅନୁସାରେ ୧୬ କରଣ କର୍ମ କର ଲକ୍ଷ୍ମୀ କରମାହାର
କରବାକ ଓ ୨୨ କରଣ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଧେ ପାଇପାରେ ।

ପଞ୍ଚାମାସ କର୍ମମାତ୍ର କରା ଅପଣା ପିତାଙ୍କ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପଞ୍ଚାମାସାଠାକୁ
ସମ୍ବନ୍ଧକର ପଞ୍ଚିକ ନେନକେବୁ କରମର ଚରୁକାତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ହୋମ ପଞ୍ଚାମାସ କେବଳ ଯେ ପାଠକ କରବରେ ଚକ୍ରେ ଚୌତା ଚରୁଦ୍ଵାର
କରକ ହେବୁଆ ମାତ୍ର ଏ ପ୍ରକାରୀ ବାଧାକେରେ କରବାକ କଳ ତାଙ୍କର ଯେ
କୋକର ୧୬ କରଣ କର୍ମ ଚକ୍ରେ ଅଛା ! କୁର୍ତ୍ତ ଓ ଅଧକସାସ୍ତ୍ର କରୁ ପଞ୍ଚାମାସ ଚାହିଁ
ଅନୁଷ୍ଠା ଓ ପଦ ଓ ଚରୁକାକେରେ କରମା କରକ କରବ ଏହା କେବଳ କ କେବେ
କରୁରେ କେବଳକ ଓ କରକରେ କରାସ ହେବାକଥା ।

ସୁଦୁର୍ଦ୍ଦର କରା ଚରଣମେଣୁକ କରବାରେ ଅଧୀକାର କର ଅଛନ୍ତି ଯେ
କୋକର ଅଧକାସ୍ତ୍ର ଅଧ କରୁ ପାଦରେ ପଞ୍ଚାମାସ ବ୍ୟ କରବେ ନାହିଁ । ଏହା
କରକ କରକ କରକ କରକ ଅଧ ।

କରକରେ କରାକର କର ଅଧକାସ୍ତ୍ର କର ହୋଇଅଛୁ । କେବଳ କରକ
କରୁ କରୁ ହେବୁକାହାନ୍ତି ।

କଟକରେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଯେ ପ୍ରକାର ଚାନ୍ଦିନୀ ଶ୍ରୀ ଦେବୀର ଲେଖିଥିଲୁ ତାହା କେବଳ ସମ୍ବଲପୁରରୁ ଅଧିକ ଆମଦାନୀ ହେଉରୁ ହୋଇ ଥିଲା । ଏ ସପ୍ତାହରେ ଚାନ୍ଦିନୀ ଦର ପୁନର୍ବାର ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ବଜାରରେ ଟଙ୍କାକୁ ୧୪ ସେରରୁ ପ୍ରାୟ ବେଶୀ ମିଳୁ ନାହିଁ ।

କେନ୍ଦୁ କେନ୍ଦୁ ଏଥିର ଏହି କାରଣ ଦେଖାଅଛନ୍ତି ଯେ ଦଣ୍ଡିଦାରମାନେ ଭାଉଁ ବଢ଼ାଇବା ମାନସରେ ମନସପଠାଇ ସମ୍ବଲପୁର ଚାନ୍ଦିନୀର ତୃଣମାନ ନଈଉପରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖି ଏକ ଏକ ଖଣ୍ଡ କଟକକୁ ଅଣାଉ ଅଛନ୍ତି ଏକଥା ଯେତେବେଳେ ଦୃଷ୍ଟ ହୁଏତ ତେବେ ପ୍ରଜାକୁଳର ଆଉ ରକ୍ଷାର ଉପାୟ ନାହିଁ ଦଣ୍ଡିଦାରମାନେ ଏତାଦୃଶ ଅଧିକାର ତଳାଇ ପାରନ୍ତି ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗ୍ୟ ନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଉଚିତ ଯେ ଏ ବିଷୟର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରନ୍ତୁ ଓ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ତ ଚାନ୍ଦିନୀର ଭାଉଁ ଯାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଛଣାଉ ଅଛନ୍ତି ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟ ହିଁ ଭାଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣ ଲେଖି ପଠାନ୍ତୁ ତାହାହେଲେ ସେଥିର ଉତ୍ତମ ବିଧାନ ସରକାର କରି ପାରିବେ ।

ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ତାମିସୂର ସାହେବ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ସମ୍ମୁଖୀୟ କଥାମାନ ଅନୁସନ୍ଧାନ ନିମନ୍ତେ ଆଗତ ଜନଶ୍ରୀ ମାସ ପ୍ରଥମ ସପ୍ତାହରେ କଟକରେ ପ୍ରବେଶ ହେବେ ।

ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ରେବନ୍ଦସା ସାହେବ କମିଶ୍ନର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷର ବିଷୟରେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କଥାମାନ ଜମିଦାରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ସେଥିର ଏକଫର୍ଦ୍ଦ ପସ୍ତକ କରି ପରଖିନା ନା ସହଜ ସମସ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଆଶାରେ ପଠାଉ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଆପଣା ଜମିଦାରୀ ଅନୁର୍ଗତ ରଇତଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଓ ଫସଲର ଉତ୍ପନ୍ନର ପରିମାଣ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ ଲେଖି ପଠାଇବେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଭରସା କରୁ ଅଛୁ ଯେ ଜମିଦାରମାନେ ଏଥିରେ ପ୍ରାଣପଣରେ ଯତ୍ନକରିବାକୁ ଚୁଟି କରିବେ ନାହିଁ ।

ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେନରଲ ସାହେବ ଆଗ୍ରାରେ ଯେଉଁ ଦରବାର କଢୁଅଛନ୍ତି ତହିଁର କର୍ମ ଅତି ସମାପ୍ତହେବେ ନିଶ୍ଚୟ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ଭାରତ ବର୍ଷର ନାନାସ୍ଥାନର ରାଜାଜମିଦାର ଓ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆଗ୍ରାରେ ପ୍ରବେଶ ହେବାରୁ ନଗର ଜନପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଛି ଓ ଅସଂଖ୍ୟ ଦ୍ରସ୍ତୀ ଘୋଟକ ଓ ପଦାତିକ ସୈନ୍ୟ ସେଠାରେ ଏକତ୍ରହୋଇ ଅଛନ୍ତି ବଜାରରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ବହୁ ଅଧିକ ଓ କଲିକତାର ଅନେକ ବିଦେଶୀ ବାଣିଜ୍ୟକାରୀମାନେ ବହୁମୂଲ୍ୟ ପଦାର୍ଥମାନ ସେଠାରେ ବିକ୍ରିଆଗାରେ ନୂତନ

ଦୋକାନ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି । ନଗର ଭ୍ରମଣ ଓ ଦରଦାରକୁ ଯିବା ସକାଶେ ଏତେ ବଗିଚ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଅଛି ଯେ ଖଣ୍ଡେ ଦୁଇ ଘୋଡ଼ାର ଗାଡ଼ି ଦିନକୁ ଟ ୫୦୦ ଜା ଦେଇ ରଜାମାନେ ଭଡ଼ା ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

କଟକର ବାରବାଟୀ ଜିଲ୍ଲାପତିଆରୁ ୩୭ଟି ପୁରୁଣା ଟଙ୍କା ବାହାରିଅଛି ବାରିକ ମାଷ୍ଟର ଜଲଜା ଜମିରେ ସେଠାରେ ମୃତ୍ତିକା ଖନନ ସମୟରେ ଏ ମୁଦ୍ରାମାନ ଗାଟିଏ ସାନଦଡ଼ି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ଏମୁଦ୍ରା ଉପରେ ଆରବଲିଖା ଲେଖାଅଛି ମାହିଜାହା କେଉଁ ରଜା ସମୟରେ ତିଳଣଥିଲା କିଛି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ଏ ମୁଦ୍ରାରୁ ଦୁଇଦିନ ଗୋଟି କଲିକତାର ଏସିଆଟିକ୍ ସୋସାଇଟିକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ଏଥିର ସବିଶେଷ ଜଣାଯିବାର ସମ୍ଭବ । ଏସ୍ଥାନରୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବାସନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଅଛି ମାହି ଜହ୍ନର ଏରୂପ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଅଛି ଯେ ହାତରେ ଗଢ଼ିଦେଲେ ଅନାଦିପରେ ଗଢ଼ିଯାଇ ଅଛି । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଅନେକ ପୁରାତନ କାଳରେ ଏଠାରେ ବସତି ଥିଲାମାତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରାରୁ ସମୟର ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇପାରିବ ।

କଟକରେ ଏକଖଣ୍ଡି ପାପ୍ରାହିକ ଇଙ୍ଗରେଜି ସମ୍ଭାଦପତି ହେବାର ଉଦ୍ୟମ ହେଉଅଛି । ବୋଧହୁଅଇ ଆଗତ ସନ ଆରମ୍ଭରୁ ଏପରି ପ୍ରକାଶ ହେବ । ଯେତେ ଏ କଲ୍ୟାଣଟି ସିଦ୍ଧ ହୁଅଇ ତେବେ ଏ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ଉନ୍ନତର ଏକ ଉପାୟ ହେବ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଗୁଣିମାନେ ଚୋରଙ୍କ ଉତ୍ସରେ ଅତିଶୟ କାତର ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଖେତରୁ ଧାନ ଚୋରର କାଟିନେବାର କଥା ଶୁଣାଯାଏ ଓ ଅନେକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅପରାଧୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦଣ୍ଡଭୋଗ କରୁନାହିଁ । ତେଲଙ୍ଗା ପେଶ୍ୱ ଫାଣ୍ଡି ଜଲଜାରେ ଏହିପରି ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ ହେଡ଼କନଷ୍ଟବଲ ଚୋରକୁ ଗିରଫତଦାର କରି କଟକ ମୁକାମକୁ ଆଣିଥିଲା । ପୁନଶ୍ଚ କି ବଗୁର ତାକୁ ଖଲସ ଦେବାରୁ ଫରସ୍ତାନ ମାଉସୁରରେ ନାଲସ କଲା ତହିଁ ଜଣେ ପୁଲିସର ଜନସ୍ପେକ୍ଟର ଆସାମୀ ଉପରେ ମକଦ୍ଦମା ପାକିତ କରି ଚାଲଣ କରିଅଛି । ମେମ୍ବରଙ୍କ ବଗୁର ହେଲେ ହେଡ଼ କନେଷ୍ଟବଲ ଦ୍ୱାରା ତଦାରଖର ଫଳ ଜଣାଯିବ ।

କଟକରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ନିବାରଣୀ ଅନୁଛନ୍ଦର ସଂଖ୍ୟା ଏଥର ନମେ କମି ହେବାର ଉପାୟ ହେଉଅଛି ଏ ସପ୍ରାହ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼କଣା ଖଣ୍ଡିତର ଇତ୍ୟାଦ